

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 479/2008 AL CONSILIULUI

din 29 aprilie 2008

privind organizarea comună a pieței vitivinicole, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999, a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003, a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 și a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2392/86 și a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999

CUPRINS

Titlul I	Dispoziții introductive	9
Titlul II	Măsuri de sprijin	9
Capitolul I	Programe de sprijin	9
Secțiunea 1	Dispoziții introductive	9
Secțiunea 2	Transmiterea și conținutul programelor de sprijin	10
Secțiunea 3	Măsuri de sprijin specifice	11
Secțiunea 4	Dispoziții generale	14
Capitolul II	Transferuri financiare	14
Titlul III	Măsuri de reglementare	15
Capitolul I	Norme generale	15
Capitolul II	Practici oenologice și restricții	16
Capitolul III	Denumiri de origine, indicații geografice și mențiuni tradiționale	17
Capitolul IV	Denumiri de origine și indicații geografice	17
Secțiunea 1	Definiții	17
Secțiunea 2	Cererea de protecție	18
Secțiunea 3	Procedura de acordare a protecției	19
Secțiunea 4	Cazuri speciale	20
Secțiunea 5	Protecție și control	21
Secțiunea 6	Dispoziții generale	22

Capitolul V	Mențiuni tradiționale	23
Capitolul VI	Etichetare și prezentare	23
Capitolul VII	Organizații de producători și organizații interprofesionale	25
Titlul IV	Comerțul cu țări terțe	27
Capitolul I	Dispoziții comune	27
Capitolul II	Licențe de import și de export	27
Capitolul III	Măsuri de protecție și regimul de perfecționare activă și pasivă	28
Capitolul IV	Norme privind importurile	29
Titlul V	Potențialul de producție	30
Capitolul I	Plantări ilegale	30
Capitolul II	Regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare	31
Capitolul III	Schema de defrișare	33
Titlul VI	Dispoziții generale	36
Titlul VII	Modificări, dispoziții tranzitorii și finale	38
Capitolul I	Modificări	38
Capitolul II	Dispoziții tranzitorii și finale	40

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 36 și 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regimul comunitar care se aplică sectorului vitivinicol este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole ⁽³⁾ și regulamentele de punere în aplicare a acestuia.
- (2) Consumul de vin în Comunitate a înregistrat o scădere constantă, iar volumul de vin exportat din Comunitate începând cu anul 1996 a crescut într-un ritm mult mai lent

decât cel al importurilor. Aceasta a dus la o deteriorare a echilibrului între cerere și ofertă, care, la rândul său, are consecințe considerabile asupra prețurilor și veniturilor producătorilor.

- (3) Nu toate instrumentele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 s-au dovedit eficiente pentru orientarea sectorului vitivinicol către o dezvoltare competitivă și durabilă. Măsurile specifice mecanismelor de piață s-au dovedit adesea mediocre din perspectiva eficienței costurilor, în măsura în care au încurajat excedente structurale fără a impune îmbunătățiri structurale. Mai mult decât atât, unele dintre măsurile de reglementare existente au restricționat în mod nejustificat activitățile producătorilor competitivi.
- (4) Prin urmare, cadrul juridic actual nu pare să permită atingerea în mod durabil a obiectivelor prevăzute la articolul 33 din tratat și, în special, stabilizarea pieței vitivinicole și asigurarea unui nivel de trai echitabil pentru populația agricolă în cauză.
- (5) Din perspectiva experienței dobândite, este oportună, prin urmare, modificarea fundamentală a regimului comunitar aplicabil sectorului vitivinicol, în vederea atingerii urmă-

⁽¹⁾ Avizul din 12 decembrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 12 decembrie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 179, 14.7.1999, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

toarelor obiective: creșterea competitivității producătorilor de vin din Comunitate; consolidarea reputației vinului de calitate din Comunitate ca fiind cel mai bun la nivel mondial; recâștigarea vechilor piețe de desfacere și câștigarea unor piețe noi în Comunitate și în lume; stabilirea unui regim vitivinicol care funcționează în baza unor norme clare, simple și eficiente, care creează un echilibru între cerere și ofertă; stabilirea unui regim vitivinicol care păstrează cele mai bune tradiții ale producției vitivinicole comunitare, consolidează structura socială a numeroase regiuni rurale și garantează că întregul proces de producție respectă mediul. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament.

- (6) Prezentul regulament a fost precedat de un proces de evaluare și consultare destinat să permită o mai bună identificare și circumscriere a necesităților sectorului vitivinicol. S-a solicitat elaborarea unui raport extern de evaluare, care a fost publicat în noiembrie 2004. Pentru a oferi părților interesate posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere, Comisia a organizat un seminar la 16 februarie 2006. Comunicarea Comisiei „Către un sector vitivinicol european durabil” a fost publicată la 22 iunie 2006, împreună cu un studiu de impact care enumeră o serie de opțiuni pentru o reformă a sectorului vitivinicol.
- (7) Între iulie și noiembrie 2006 au avut loc discuții la nivelul Consiliului. În decembrie 2006, atât Comitetul Economic și Social European, cât și Comitetul Regiunilor au adoptat rapoarte privind opțiunile de reformă a sectorului vitivinicol propuse de comisia Comisiei. La 15 februarie 2007, Parlamentul European a adoptat, din proprie inițiativă, un raport privind comunicarea menționată anterior, concluziile acestuia fiind luate în considerare în prezentul regulament.
- (8) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾ ar trebui să se aplice în cele din urmă și sectorului vitivinicol. Regulamentul unic OCP include dispoziții orizontale, în special privind comerțul cu țările terțe, regulile de concurență, controale și sancțiuni, schimbul de informații dintre Comisie și statele membre. Pentru a facilita integrarea lor ulterioară în Regulamentul unic OCP, dispozițiile prezentului regulament referitoare la aspectele orizontale menționate ar trebui aliniate într-o cât mai mare măsură posibilă cu cele ale Regulamentului unic OCP.
- (9) Este important să se prevadă măsuri de sprijin de natură să consolideze structurile competitive. Deși este indicat ca aceste măsuri să fie finanțate și definite de Comunitate, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a alege gama adecvată de măsuri care să răspundă necesităților organismelor lor regionale, ținând cont de particularitățile

acestora, dacă este cazul, și de a le integra în programele naționale de sprijin. Statele membre ar trebui să își asume răspunderea pentru punerea în aplicare a acestor programe.

- (10) La stabilirea cheii de repartitie a fondurilor destinate programelor naționale de sprijin între statele membre ar trebui să se țină cont de cota-parte istorică a acestora din bugetul vitivinicol, ca principal criteriu, precum și de suprafața cultivată cu viță-de-vie și de producția anterioară. Totuși, respectiva cheie ar trebui adaptată în privința situațiilor în care folosirea cotei-părți istorice din bugetul vitivinicol ca principal criteriu ar determina o distribuție neîntemeiată a fondurilor.
- (11) Una dintre măsurile principale eligibile în cadrul programelor naționale de sprijin ar trebui să fie promovarea și comercializarea vinurilor comunitare în țările terțe. Având în vedere efectele structurale pozitive pe care le au asupra sectorului vitivinicol, ar trebui susținute în continuare activitățile de restructurare și reconversie. De asemenea, ar trebui să fie disponibil un sprijin pentru investiții în sectorul vitivinicol care sunt direcționate către îmbunătățirea performanței economice a întreprinderilor. Sprijinul pentru distilarea subproduselor ar trebui să fie o măsură aflată la dispoziția statelor membre care doresc să folosească un astfel de instrument pentru a asigura calitatea vinului, protejând, în același timp, mediul.
- (12) Pentru a încuraja o gestionare responsabilă a situațiilor de criză, instrumente preventive, precum asigurarea recoltei, fondurile mutuale și recoltarea înainte de coacere, ar trebui să fie eligibile pentru a beneficia de sprijin în cadrul programelor de sprijin.
- (13) Menținerea unor măsuri tradiționale pe o perioadă de tranziție este justificată în vederea atenuării efectului produs de încetarea abruptă a aplicării măsurilor de piață obișnuite, finanțate până în prezent din fonduri comunitare. Măsurile vizate sprijină distilarea alcoolului alimentar, distilarea de criză și folosirea mustului de struguri concentrat.
- (14) În sfârșit, statele membre ar putea prefera acordarea decuplată de ajutoare în cadrul regimului de plată unică pentru agricultori. Prin urmare, această posibilitate ar trebui să se afle la dispoziția statelor membre și, având în vedere particularitățile regimului de plată unică, orice astfel de transfer ar trebui să fie ireversibil și să ducă la reducerea corespunzătoare a bugetului disponibil pentru programele de sprijin naționale în anii următori.
- (15) Finanțarea măsurilor eligibile de către Comunitate ar trebui să fie condiționată, atunci când acest lucru este posibil, de respectarea de către producătorii vizati a anumitor norme de mediu în vigoare. Orice constatare privind nerespectarea normelor ar trebui să atragă după sine o reducere corespunzătoare a plăților.

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 248/2008 (JO L 76, 19.3.2008, p. 6).

- (16) Sprijinul acordat sectorului vitivinicol ar trebui să provină și din măsurile structurale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽¹⁾.
- (17) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1698/2005, următoarele măsuri ar trebui să fie relevante pentru sectorul vitivinicol: instalarea tinerilor agricultori, investițiile în echipamentele tehnice și îmbunătățiri legate de comercializare, formarea profesională, sprijinul pentru informare și promovare pentru organizațiile de producători care participă la un program de calitate, sprijinul pentru agromediu, pensionarea anticipată a agricultorilor care decid să înceteze definitiv orice activitate agricolă comercială pentru a transfera exploatarea altor agricultori.
- (18) Pentru a suplimenta mijloacele financiare disponibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005, ar trebui instituit un transfer progresiv de fonduri către bugetul care ține de regulamentul respectiv, în cazurile în care sumele în cauză sunt suficient de importante.
- (19) Anumite măsuri de reglementare ar trebui să fie aplicabile în sectorul vitivinicol, în special din motive de sănătate, calitate și din motive legate de așteptările consumatorului.
- (20) Statele membre care produc mai mult de 50 000 de hectolitri pe an ar trebui să își asume în continuare responsabilitatea pentru clasificarea soiurilor de struguri de vinificație din care este permisă producerea vinului pe teritoriile lor. Anumite soiuri de struguri de vinificație ar trebui excluse.
- (21) Anumite produse care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie comercializate în Comunitate în conformitate cu o clasificare specifică a produselor viticole și cu caracteristicile aferente.
- (22) Produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie produse conform anumitor norme privind practicile și restricțiile oenologice, care să garanteze că au fost luate în considerare cerințele privind sănătatea și așteptările consumatorilor privind calitatea și metodele de producție. Din motive de flexibilitate, actualizarea acestor practici și aprobarea altora noi ar trebui să fie efectuată prin intermediul măsurilor de punere în aplicare, cu excepția domeniilor îmbogățirii și acidificării, sensibile din punct de vedere politic, pentru care competența de a aduce modificări ar trebui să revină în continuare Consiliului.
- (23) Creșterea conținutului de alcool al vinurilor ar trebui să facă obiectul anumitor limite și, atunci când este aplicată, ar trebui efectuată prin adăugarea în vin de must de struguri concentrat sau must de struguri concentrat rectificat sau zaharoză, atunci când acest lucru este permis. Limitele marjelor de creștere a îmbogățirii permise ar trebui să devină mai stricte decât cele actuale.
- (24) Dacă fiind calitatea scăzută a vinului obținut prin supra-presare, această practică ar trebui interzisă.
- (25) Pentru a respecta standardele internaționale în acest domeniu, Comisia ar trebui să se bazeze, ca regulă generală, pe practicile oenologice recomandate de Organizația Internațională pentru Vie și Vin (OIV).
- (26) Cupajarea unui vin original dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Comunității și cupajarea între vinuri originare din țările terțe ar trebui să fie în continuare interzise în Comunitate. De asemenea, ar trebui să se interzică transformarea în vin sau adăugarea la vin, pe teritoriul Comunității, a anumitor tipuri de must de struguri, suc de struguri și struguri proaspeți provenind din țări terțe.
- (27) În Comunitate, conceptul de vin de calitate se bazează, printre altele, pe caracteristici specifice care pot fi atribuite originii geografice a vinului. Astfel de vinuri sunt identificate pentru consumatori prin denumiri de origine protejate și indicații geografice protejate, deși sistemul actual nu este pe deplin dezvoltat în acest sens. Pentru a face posibilă existența unui cadru mai transparent și mai elaborat care să stea la baza revendicărilor calitative asociate produselor în cauză, ar trebui să se introducă un regim conform căruia cererile de denumire de origine protejată sau de indicație geografică protejată să fie examinate în conformitate cu politica comunitară orizontală referitoare la calitatea produselor alimentare, altele decât vinurile și băuturile spirtoase, definită în Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽²⁾.
- (28) Pentru a menține caracteristicile calitative specifice ale vinurilor cu denumire de origine sau cu indicație geografică, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a pune în aplicare norme mai restrictive în acest sens.
- (29) Pentru a putea beneficia de protecție în Comunitate, denumirile de origine și indicațiile geografice ar trebui recunoscute și înregistrate la nivel comunitar. Pentru a garanta faptul că aceste denumiri îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul regulament, cererile ar trebui examinate de autoritățile naționale ale statelor membre în cauză, sub rezerva respectării unor dispoziții comune minime, inclusiv o procedură națională de opoziție. Comisia ar trebui să examineze ulterior aceste decizii, pentru a garanta faptul că cererile respectă condițiile prevăzute de prezentul regulament și uniformitatea acestei practici în toate statele membre.

⁽¹⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 146/2008 (JO L 46, 21.2.2008, p. 1).

⁽²⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

- (30) Protecția ar trebui să fie disponibilă pentru denumirile de origine și indicațiile geografice din țările terțe, atunci când acestea sunt protejate în țara de origine.
- (31) Procedura de înregistrare ar trebui să permită oricărei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim într-un stat membru sau o țară terță să își exercite drepturile prin notificarea obiecțiilor sale.
- (32) Denumirile de origine și indicațiile geografice înregistrate ar trebui să beneficieze de protecție împotriva oricăror utilizări prin care se profită în mod abuziv de reputația produselor care respectă normele legale. Pentru a favoriza o concurență loială și a nu induce în eroare consumatorii, această protecție ar trebui să privească, de asemenea, produse și servicii cărora nu li se aplică prezentul regulament, inclusiv cele care nu sunt prevăzute în anexa I la tratat.
- (33) Ar trebui să se prevadă proceduri care să permită modificarea specificațiilor produsului după acordarea protecției, precum și anularea denumirii de origine sau a indicației geografice, în special în cazul în care nu mai este asigurată respectarea specificației respective a produsului.
- (34) Denumirile de origine și indicațiile geografice protejate pe teritoriul Comunității ar trebui să fie supuse unor controale efectuate, dacă este posibil, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾, care să includă un sistem de verificare pentru a asigura conformitatea cu specificațiile produsului pentru vinurile în cauză.
- (35) Statele membre ar trebui să fie autorizate să perceapă o taxă pentru acoperirea costurilor suportate, inclusiv a costurilor ocazionate de examinarea cererilor de protecție, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare introduse în temeiul prezentului regulament.
- (36) Din motive de securitate juridică, denumirile de origine și indicațiile geografice existente în Comunitate ar trebui să fie excluse de la aplicarea noii proceduri de examinare. Cu toate acestea, statele membre în cauză ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile și actele de bază în temeiul cărora aceste denumiri de origine și indicații geografice au fost recunoscute la nivel național, în caz contrar acestea pierzând protecția de care beneficiază. Din motive de securitate juridică, posibilitatea de a anula denumirile de origine și indicațiile geografice existente ar trebui să fie limitată.
- (37) Politica de calitate este reglementată la nivel național în anumite state membre în funcție de dispozițiile și practicile naționale. Aceste dispoziții și practici pot continua să se aplice.
- (38) Anumite mențiuni sunt utilizate în mod tradițional în cadrul Comunității și oferă consumatorilor informații despre particularitățile și calitatea vinurilor, care completează informațiile oferite de denumirile de origine și indicațiile geografice. Așadar, pentru a asigura funcționarea pieței interne și concurența loială, precum și pentru a evita inducerea în eroare a consumatorilor, mențiunile tradiționale respective ar trebui să fie eligibile pentru acordarea protecției în cadrul Comunității.
- (39) Descrierea, denumirea și prezentarea produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament pot avea consecințe importante în privința perspectivelor de comercializare a acestora. Diferențele dintre dispozițiile legislative ale statelor membre privind etichetarea produselor vitivinicole pot împiedica buna funcționare a pieței interne.
- (40) Prin urmare, ar trebui să se prevadă norme care să ia în considerare interesele legitime ale consumatorilor și ale producătorilor. Din acest motiv, este adecvat ca normele privind etichetarea să fie adoptate la nivel comunitar.
- (41) Aceste norme ar trebui să prevadă obligativitatea utilizării anumitor termeni, astfel încât produsul să poată fi identificat în funcție de categoria comercială și să se furnizeze consumatorilor anumite informații importante. Utilizarea altor informații facultative ar trebui, de asemenea, să fie abordată la nivel comunitar.
- (42) În lipsa unor dispoziții contrare, normele de etichetare din sectorul vitivinicol ar trebui să vină în completarea celor prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽²⁾, care au o aplicare orizontală. Experiența a demonstrat că, adesea, nu este oportună diferențierea normelor de etichetare în funcție de categorii de produse vitivinicole. Prin urmare, normele ar trebui să se aplice, în principiu, tuturor categoriilor de vin, inclusiv produselor importate. În special, acestea ar trebui să permită indicarea unui soi de struguri de vinificație și a unui an de recoltă a vinurilor fără denumire de origine sau indicație geografică, sub rezerva cerințelor și excepțiilor privind veridicitatea informațiilor indicate pe etichetă și verificările corespunzătoare, precum și riscul de creare a unor confuzii în rândul consumatorilor.
- (43) Existența și înființarea organizațiilor de producători continuă să rămână un mijloc de a contribui la satisfacerea necesităților sectorului vitivinicol, astfel cum sunt definite acestea la nivel comunitar. Utilitatea acestora ar trebui să rezide în sfera de acoperire și eficacitatea serviciilor pe care

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 301/2008 al Consiliului (JO L 97, 9.4.2008, p. 85).

⁽²⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/68/CE a Comisiei (JO L 310, 28.11.2007, p. 11).

- le oferă membrilor lor. Acest lucru este valabil și pentru organizațiile interprofesionale. Prin urmare, statele membre ar trebui să recunoască organizațiile care îndeplinesc anumite cerințe definite la nivel comunitar.
- (44) În vederea îmbunătățirii funcționării pieței vinurilor, statele membre ar trebui să fie în măsură să pună în aplicare deciziile luate de organizațiile interprofesionale. Cu toate acestea, domeniul de aplicare al acestor decizii ar trebui să excludă anumite practici care ar putea denatura concurența.
- (45) Crearea unei piețe comunitare unice implică introducerea unui sistem de schimburi comerciale la frontierele externe ale Comunității. Acesta ar trebui să includă taxe de import și, în principiu, ar trebui să stabilizeze piața comunitară. Acest sistem de schimburi comerciale ar trebui să se bazeze pe obligațiile internaționale ale Comunității, în special pe cele care rezultă din acordurile încheiate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).
- (46) Monitorizarea fluxurilor comerciale este, înainte de toate, o chestiune de gestionare, care ar trebui abordată cu flexibilitate. În consecință, Comisia ar trebui să ia o decizie privind introducerea unor cerințe în materie de licențe, ținând cont de necesitatea de a introduce licențe de import și de export pentru gestionarea piețelor respective și, în special, pentru monitorizarea importurilor de produse în cauză. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să prevadă condițiile generale care guvernează aceste licențe.
- (47) Atunci când se introduce un regim de licențe de import și de export, ar trebui impusă constituirea unei garanții, pentru a garanta faptul că operațiunile pentru care se acordă aceste licențe sunt efectiv realizate.
- (48) Regimul taxelor de import permite renunțarea la orice alte măsuri de protecție la frontierele externe ale Comunității. Mecanismul pieței interne și al taxelor vamale s-ar putea dovedi inadecvat în circumstanțe excepționale. În asemenea cazuri, pentru a nu lăsa piața comunitară fără apărare împotriva posibilelor perturbări, Comunitatea ar trebui să fie în măsură să ia de îndată toate măsurile necesare. Aceste măsuri ar trebui să fie în conformitate cu angajamentele internaționale ale Comunității.
- (49) Pentru a preveni sau a contracara efectele adverse asupra pieței comunitare ce pot rezulta, în special, din importurile de sucuri de struguri și de produse pe bază de must de struguri, ar trebui să se aplice o taxă suplimentară la importul de astfel de produse, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.
- (50) Pentru a asigura buna funcționare a pieței vitivinicole și, în special, pentru a evita perturbările pieței, este necesar să se prevadă posibilitatea de a interzice utilizarea regimului de perfecționare activă și pasivă. Pentru a putea funcționa cu succes, în general este necesară aplicarea fără întârzieri majore a unui astfel de instrument de gestionare a pieței. Prin urmare, Comisiei ar trebui să i se încredințeze competențele necesare în acest sens.
- (51) Este necesar ca produsele importate din țări terțe să fie supuse normelor comunitare privind categoriile de produse, etichetarea și denumirile de origine și indicațiile geografice. De asemenea, acestea ar trebui să fie însoțite de un raport de analiză.
- (52) În anumite condiții, este necesar să i se atribuiască Comisiei competența de a deschide și a gestiona contingente tarifare care decurg din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu tratatul sau din acte ale Consiliului.
- (53) Problema excedentului de vin din Comunitate a fost agravată în urma încălcărilor interdicției provizorii de noi plantări. În Comunitate există un număr semnificativ de plantații ilegale, care constituie o sursă de concurență neloială și exacerbează problemele sectorului vitivinicol.
- (54) Este necesar să se distingă între suprafețele plantate în mod ilegal înainte și după 31 august 1998, sub aspectul obligațiilor producătorilor cu privire la aceste suprafețe. Suprafețele plantate ilegal înainte de 1 septembrie 1998 ar trebui să beneficieze de o ultimă oportunitate de regularizare în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999. În consecință, dispoziția corespunzătoare din prezentul regulament ar trebui să aibă efect retroactiv.
- (55) În prezent, suprafețele plantate ilegal înainte de 1 septembrie 1998 nu fac obiectul unei obligații de defrișare. Cu toate acestea, ar trebui ca producătorii în cauză să aibă obligația de a le regulariza în schimbul plății unei taxe. În cazul în care suprafețele în cauză nu sunt regularizate până la 31 decembrie 2009, producătorii ar trebui să aibă obligația de a le defrișa pe cheltuiala proprie. Nerespectarea obligației de defrișare ar trebui să atragă după sine plata unor penalități.
- (56) Suprafețele plantate, cu încălcarea interdicției, după data de 31 august 1998 ar trebui defrișate, aceasta fiind sancțiunea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999. Nerespectarea obligației de defrișare ar trebui să atragă după sine plata unor penalități.
- (57) Până la punerea în aplicare a măsurilor de regularizare și de defrișare, vinul provenit din suprafețele plantate cu încălcarea interdicției și neregularizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 nu ar trebui introdus pe piață decât în scopul distilării, pe cheltuiala producătorului în cauză. Prezentarea de către producători a unor contracte de distilare ar trebui să asigure o mai bună monitorizare a respectării acestei norme decât în trecut.
- (58) Deși interdicția provizorie de noi plantări a avut un anumit efect asupra echilibrului între cerere și ofertă pe piața vitivinicolă, aceasta a constituit în același timp un obstacol pentru producătorii competitivi care doresc să răspundă într-un mod flexibil cererii în creștere.

- (59) Întrucât încă nu s-a ajuns la un echilibru al pieței, iar măsurile de însoțire, precum schema de defrișare, au nevoie de timp pentru a produce efecte, este oportun să se mențină interdicția de noi plantări până la 31 decembrie 2015, dată de la care aceasta ar trebui să fie înlăturată definitiv pentru a permite producătorilor competitivi să reacționeze liber la condițiile de piață. Cu toate acestea, ar trebui să li se ofere statelor membre posibilitatea de a extinde interdicția pe teritoriile lor până la 31 decembrie 2018, dacă consideră acest lucru necesar.
- (60) Autorizarea în vigoare pentru noi plantări de viță-mamă pentru altoi, comasarea și exproprierea, precum și experimentarea viticolă s-a dovedit a nu provoca perturbări nejustificate ale pieței vitivinicole și, prin urmare, ar trebui menținută, cu condiția efectuării controalelor necesare.
- (61) Drepturi de replantare ar trebui acordate în continuare atunci când producătorii se angajează să defrișeze suprafețe echivalente plantate cu viță-de-vie, întrucât efectul net al acestora asupra producției este, în general, nul.
- (62) Pe lângă aceasta, ar trebui ca statele membre să aibă posibilitatea de a autoriza transferul drepturilor de replantare de la o exploatare viticolă la alta, cu condiția efectuării de controale stricte și ca acest transfer să aibă drept obiectiv asigurarea calității, să privească suprafețele destinate a fi plantate cu vițele-mamă pentru altoi sau să fie legat de transferul unei părți a exploatarei. Aceste transferuri ar trebui să aibă loc în limita teritoriului unui singur stat membru.
- (63) Pentru a îmbunătăți gestionarea potențialului viticol și a favoriza utilizarea eficientă a drepturilor de plantare, contribuind astfel la atenuarea efectelor restricțiilor provizorii de plantare, ar trebui menținute sistemele de rezerve naționale sau regionale.
- (64) Statele membre ar trebui să dispună de o marjă extinsă de acțiune cu privire la gestionarea rezervelor, cu condiția efectuării controalelor necesare, pentru a le permite să adapteze mai bine utilizarea drepturilor de plantare pe aceste rezerve la necesitățile locale. Această marjă de acțiune ar trebui să cuprindă posibilitatea de achiziționare a drepturilor de plantare, de finanțare a rezervelor și de vânzare a drepturilor de plantare pe acestea. În acest scop, este necesar ca statele membre să aibă în continuare posibilitatea de a nu aplica sistemul de rezerve, cu condiția ca acestea să poată dovedi că dispun deja de un sistem eficient de administrare a drepturilor de plantare.
- (65) Acordarea de avantaje speciale tinerilor viticultori poate facilita nu numai instalarea, ci și adaptarea structurală a exploatareilor acestora după instalare; prin urmare, aceștia ar trebui să poată beneficia în mod gratuit de drepturi asupra rezervelor.
- (66) Pentru a garanta utilizarea optimă a resurselor și pentru a adapta mai bine oferta la cerere, este important ca drepturile de plantare să fie utilizate de titularii lor într-un termen rezonabil. În caz contrar, acestea ar trebui atribuite sau reatribuite rezervelor. Din aceleași motive, este necesar ca drepturile atribuite rezervelor să fie acordate într-un termen rezonabil.
- (67) Statele membre în care regimul drepturilor de plantare nu s-a aplicat până la 31 decembrie 2007 ar trebui să fie scutite de interdicția provizorie de noi plantări.
- (68) Este necesar să se introducă o schemă de defrișare, ca măsură de însoțire destinată să contribuie la crearea unui sector vitivinicol adaptat la condițiile pieței. În cazul în care producătorii consideră că în anumite zone condițiile nu sunt favorabile unei producții viabile, ar trebui să li se ofere posibilitatea de a-și reduce costurile și de a renunța permanent la producția viticolă pe respectivele suprafețe și să li se permită fie să desfășoare alte activități pe suprafețele în cauză, fie să se retragă complet din producția agricolă.
- (69) Experiența a arătat că lăsarea la latitudinea statelor membre de a autoriza defrișarea în schimbul plății unei prime poate avea drept efect ineficacitatea măsurii și a efectelor preconizate asupra ofertei. Prin urmare, contrar celor prevăzute de sistemul actual, producătorii ar trebui să fie în general eligibili pentru a beneficia de schema de defrișare și să dispună în exclusivitate de dreptul de a decide dacă participă sau nu la această schemă. În schimb, ar trebui să li se ofere o primă pe hectar viticol defrișat. Cu toate acestea, statele membre care nu produc mai mult de 50 000 de hectolitri de vin pe an nu ar trebui să aibă acces la schema de defrișare, deoarece acestea nu influențează în mod semnificativ producția comunitară.
- (70) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili, pe baza unor criterii obiective, nivelurile specifice ale primei de defrișare în limitele baremurilor stabilite de Comisie.
- (71) Pentru a garanta un tratament responsabil al suprafețelor defrișate, dreptul la primă ar trebui să fie condiționat de respectarea de către producătorii în cauză a normelor de mediu aplicabile. Orice nerespectare a normelor ar trebui să atragă după sine o reducere proporțională a primei de defrișare.
- (72) Pentru a evita problemele legate de mediu, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a exclude de la defrișare, în temeiul unor condiții specifice, suprafețele situate la munte, pe pantele abrupte și pe unele insule mici, precum și în cazul în care există un risc legat de protecția mediului. În conformitate cu politica pentru regiunile ultraperiferice ale Comunității, schema de defrișare nu se aplică insulelor Azore, Madeira și Canare. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a întrerupe defrișarea atunci când suprafața defrișată totală atinge 8 % din suprafața lor viticolă (10 % la nivel regional).
- (73) În cazul în care într-un stat membru zona defrișată depășește 15 % din întreaga sa suprafață viticolă, ar trebui să se prevadă posibilitatea limitării defrișării la 15 % în acel stat membru, pentru a evita concentrarea disproporționată a resurselor de defrișare în dauna altor state membre. În

plus, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a opri defrișarea într-un anumit an, în cazul în care defrișarea din acel an a atins nivelul de 6 % din suprafața viticolă totală.

- (74) În urma defrișării, suprafața agricolă utilizată anterior pentru viticultură ar trebui să devină eligibilă în cadrul regimului de plată unică și să beneficieze de plata directă decuplată, care, din motive bugetare, n-ar trebui să depășească o anumită sumă.
- (75) Buna funcționare a pieței unice ar fi pusă în pericol în cazul acordării fără rezerve de ajutoare de stat. De aceea, dispozițiile din tratat care reglementează ajutoarele de stat ar trebui să se aplice, în principiu, produselor care sunt vizate de organizarea comună a pieței vitivinicole. Cu toate acestea, dispozițiile referitoare la prima de defrișare și anumite măsuri din cadrul programelor de sprijin nu ar trebui să constituie un obstacol în calea acordării ajutoarelor naționale cu același scop.
- (76) Pentru o mai bună gestionare a potențialului viticol, este de dorit ca statele membre să comunice Comisiei un inventar al potențialului lor de producție. Aceste informații cuprinse în inventar ar trebui să se bazeze pe registrul culturilor de viță-de-vie, care ar trebui menținut și actualizat periodic. Detaliile privind respectivul registru ar trebui stabilite printr-un regulament de punere în aplicare al Comisiei. Regulamentul (CEE) nr. 2392/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind organizarea unui registru comunitar al culturilor de viță-de-vie ⁽¹⁾ ar trebui, prin urmare, să fie abrogat. Pentru a încuraja statele membre să comunice acest inventar, sprijinul pentru restructurare și reconversie ar trebui limitat la statele membre care au comunicat inventarul.
- (77) Pentru a putea dispune de informațiile necesare pentru a face alegerile politice și administrative potrivite, producătorii de struguri pentru vinificație, de must și de vin ar trebui să depună declarații de recoltă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată solicita comercianților de struguri destinați producției de vin să declare în fiecare an cantitățile de struguri din ultima recoltă care au fost comercializate. Producătorii de must și de vin și comercianții, cu excepția comercianților cu amănuntul, ar trebui să-și declare stocurile de must și de vin pe care le dețin.
- (78) Pentru a permite un nivel satisfăcător de trasabilitate a produselor în cauză, în special în scopul protejării consumatorilor, ar trebui să se prevadă ca toate produsele care intră în sfera de aplicare a prezentului regulament să aibă un document de însoțire atunci când circulă în Comunitate.
- (79) În vederea soluționării situațiilor justificate de criză, chiar și după încetarea aplicării măsurii tranzitorii de sprijin pentru

distilarea de criză, prevăzute în cadrul programelor de sprijin din 2012, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a oferi ajutor pentru distilarea de criză în limita a 15 % din valoarea bugetului anual relevant al statului membru respectiv pentru programul său național de sprijin. Orice astfel de ajutor ar trebui notificat Comisiei și aprobat în temeiul prezentului regulament înainte de a fi acordat.

- (80) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (81) Cheltuielile suportate de statele membre în cadrul obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie finanțate de Comunitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽³⁾.
- (82) Statele membre și Comisia ar trebui să-și comunice reciproc informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament.
- (83) Pentru a garanta respectarea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament, este necesar să se prevadă controale și aplicarea de sancțiuni în cazul nerespectării obligațiilor. Prin urmare, ar trebui să i se confere Comisiei competența de a stabili normele corespunzătoare, inclusiv cele privind recuperarea plăților necuvenite și obligațiile de raportare ale statelor membre.
- (84) Autoritățile statelor membre ar trebui să fie responsabile de asigurarea respectării prezentului regulament, iar Comisia ar trebui să dispună de mecanisme care să-i permită să monitorizeze și să garanteze respectarea acestuia.
- (85) Pentru a permite includerea sectorului vitivinicol în regimul de plată unică, este necesar ca toate suprafețele viticole cultivate în mod activ să fie eligibile pentru a beneficia de regimul de plată unică prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽⁴⁾.
- (86) Viticultorii din Bulgaria, Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, România, Slovenia și Slovacia ar trebui să beneficieze de introducerea componentei „vin” în regimul de plată unică în aceleași condiții ca viticultorii din Comunitate, astfel cum era constituită aceasta la 30 aprilie 2004. În consecință,

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽³⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1437/2007 (JO L 322, 7.12.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 293/2008 al Comisiei (JO L 90, 2.4.2008, p. 5).

⁽¹⁾ JO L 208, 31.7.1986, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1631/98 (JO L 210, 28.7.1998, p. 14).

componenta „vin” din regimul de plată unică nu ar trebui să fie supusă aplicării calendarului de creșteri prevăzut la articolul 143a din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(87) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și Regulamentul (CE) nr. 3/2008 al Consiliului din 17 decembrie 2007 privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe ⁽¹⁾ ar trebui modificate corespunzător.

(88) Trecerea de la mecanismele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 și în alte regulamente privind sectorul vitivinicol și la cele prevăzute în prezentul regulament ar putea crea unele dificultăți care nu sunt abordate în prezentul regulament. Pentru a aborda această eventualitate, ar trebui să se prevadă adoptarea măsurilor tranzitorii necesare de către Comisie. De asemenea, Comisia ar trebui autorizată să rezolve probleme practice specifice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament prevede normele specifice care se aplică producției și comercializării produselor menționate în partea XII a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

(2) În ceea ce privește produsele menționate la alineatul (1), prezentul regulament prevede:

- (a) măsuri de sprijin;
- (b) măsuri de reglementare;
- (c) norme privind comerțul cu țările terțe;
- (d) norme care reglementează potențialul de producție.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile stabilite în anexa I.

⁽¹⁾ JO L 3, 5.1.2008, p. 1.

TITLUL II

MĂSURI DE SPRIJIN

CAPITOLUL I

Programa de sprijin

Secțiunea 1

Dispoziții introductive

Articolul 3

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol prevede normele care reglementează acordarea de fonduri comunitare statelor membre și utilizarea acestor fonduri de către statele membre prin intermediul programelor naționale de sprijin (denumite în continuare „programe de sprijin”), în vederea finanțării măsurilor de sprijin specifice destinate să susțină sectorul vitivinicol.

Articolul 4

Compatibilitate și coerență

(1) Programele de sprijin sunt compatibile cu legislația comunitară și cu activitățile, politicile și prioritățile Comunității.

(2) Statele membre sunt responsabile de programele de sprijin și se asigură că acestea sunt compatibile cu ordinea juridică internă și sunt elaborate și puse în aplicare în mod obiectiv, ținând cont de situația economică a producătorilor vizați și de necesitatea de a evita inegalitățile de tratament nejustificate între producători.

Statele membre sunt responsabile pentru asigurarea și efectuarea controalelor și pentru aplicarea sancțiunilor necesare în cazul nerespectării programelor de sprijin.

(3) Nu se acordă sprijin:

- (a) pentru proiecte de cercetare și măsuri destinate să susțină astfel de proiecte;
- (b) pentru măsurile care sunt incluse în programele de dezvoltare rurală ale statelor membre în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

Secțiunea 2

Transmiterea și conținutul programelor de sprijin

Articolul 5

Depunerea programelor de sprijin

(1) Fiecare stat membru producător menționat în anexa II înaintează Comisiei, pentru prima dată până la 30 iunie 2008, un proiect de program de sprijin pe cinci ani, care cuprinde măsuri conforme cu dispozițiile prezentului capitol.

Măsurile de sprijin din programele de sprijin se elaborează la nivelul geografic pe care statul membru îl consideră cel mai adecvat. Înainte de a fi înaintat Comisiei, programul de sprijin face obiectul unei consultări cu autoritățile și organismele competente la nivelul teritorial corespunzător.

Fiecare stat membru depune un singur proiect de program, care poate lua în calcul particularități regionale.

(2) Programele de sprijin devin aplicabile la trei luni după ce au fost înaintate Comisiei.

Cu toate acestea, în cazul în care programul de sprijin depus nu respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol, Comisia informează statul membru în consecință. În acest caz, statul membru înaintează Comisiei un program de sprijin revizuit. Programul revizuit devine aplicabil la două luni după notificare, cu excepția cazului în care persistă o incompatibilitate, caz în care se aplică prezentul paragraf.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* modificărilor privind programele de sprijin prezentate de statele membre.

(4) Articolul 6 nu se aplică în cazul în care unica măsură a unui stat membru în cadrul unui program de sprijin constă în transferul către regimul de plată unică menționat la articolul 9. Articolul 21 se aplică în acest caz numai cu privire la alineatul (1) și în raport cu anul în care are loc transferul.

Articolul 6

Conținutul programelor de sprijin

Programele de sprijin sunt alcătuite din următoarele elemente:

- (a) o descriere detaliată a măsurilor propuse, precum și obiectivele cuantificate ale acestora;
- (b) rezultatele consultărilor organizate;
- (c) o evaluare a efectelor de ordin tehnic, economic, social și de mediu preconizate;
- (d) un calendar de punere în aplicare a măsurilor;
- (e) un tabel financiar general, care să indice resursele care urmează să fie utilizate și un proiect indicativ de alocare a

acestor resurse împărțit pe măsuri, în conformitate cu plafoanele stabilite în anexa II;

- (f) criteriile și indicatorii cantitativi care urmează să fie utilizați pentru monitorizare și evaluare, precum și măsurile luate pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și eficiență a programelor de sprijin;
- (g) desemnarea autorităților competente și a organismelor responsabile de punerea în aplicare a programului de sprijin.

Articolul 7

Măsuri eligibile

- (1) Programele de sprijin cuprind una sau mai multe dintre măsurile următoare:
- (a) sprijinul prin regimul de plată unică în conformitate cu articolul 9;
 - (b) promovarea în conformitate cu articolul 10;
 - (c) restructurarea și reconversia podgoriilor în conformitate cu articolul 11;
 - (d) recoltarea înainte de coacere în conformitate cu articolul 12;
 - (e) fondurile mutuale în conformitate cu articolul 13;
 - (f) asigurarea recoltei în conformitate cu articolul 14;
 - (g) investițiile în conformitate cu articolul 15;
 - (h) distilarea subproduselor în conformitate cu articolul 16;
 - (i) distilarea alcoolului alimentar în conformitate cu articolul 17;
 - (j) distilarea de criză în conformitate cu dispozițiile articolului 18;
 - (k) folosirea mustului de struguri concentrat în conformitate cu articolul 19.

(2) Programele de sprijin nu conțin alte măsuri în afara celor prevăzute la articolele 9-19.

Articolul 8

Norme generale aplicabile programelor de sprijin

- (1) Alocarea fondurilor comunitare disponibile, precum și plafoanele bugetare aplicabile sunt prevăzute în anexa II.
- (2) Sprijinul comunitar se acordă doar pentru cheltuielile eligibile ocazionate după depunerea programelor de sprijin relevante, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1).

(3) Statele membre nu contribuie la costul măsurilor finanțate de Comunitate în cadrul programelor de sprijin.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), statele membre pot acorda un ajutor național, în conformitate cu normele comunitare relevante privind ajutoarele de stat, pentru măsurile menționate la articolele 10, 14 și 15.

Nivelul maxim al ajutorului, astfel cum este stabilit în normele comunitare relevante privind ajutoarele de stat, se aplică finanțării publice globale, care include atât fonduri comunitare, cât și fonduri naționale.

Secțiunea 3

Măsuri de sprijin specifice

Articolul 9

Regimul de plată unică și sprijinul pentru viticultori

(1) Statele membre pot oferi sprijin viticultorilor prin alocarea unor drepturi la plată în sensul titlului III capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 în conformitate cu punctul O din anexa VII la regulamentul respectiv.

(2) Statele membre care intenționează să recurgă la posibilitatea menționată la alineatul (1) prevăd acest sprijin în programele lor de sprijin, inclusiv, în ceea ce privește transferurile ulterioare de fonduri către regimul de plată unică, sub formă de modificări ale acelor programe în conformitate cu articolul 5 alineatul (3).

(3) După punerea sa în aplicare, sprijinul menționat la alineatul (1):

- (a) rămâne în cadrul regimului de plată unică și nu mai este disponibil sau nu mai este pus la dispoziție în temeiul articolului 5 alineatul (3), pentru măsurile enumerate la articolele 10-19, în anii următori de aplicare a programelor de sprijin;
- (b) reduce proporțional quantumul fondurilor disponibile pentru măsurile enumerate la articolele 10-19 în cadrul programelor de sprijin.

Articolul 10

Promovarea pe piețele țărilor terțe

(1) Sprijinul în temeiul prezentului articol se acordă pentru măsuri de informare sau de promovare în țările terțe a vinurilor comunitare, în vederea îmbunătățirii competitivității acestora în țările respective.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se referă la vinuri cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată sau la vinurile pentru care se indică soiul.

(3) Măsurile menționate la alineatul (1) pot să cuprindă numai următoarele:

- (a) relații publice, măsuri de promovare sau de publicitate, care subliniază în mod special avantajele produselor comunitare, în principal în ceea ce privește calitatea, siguranța alimentară sau respectarea mediului;
- (b) participarea la evenimente, târguri sau expoziții de importanță internațională;
- (c) campanii de informare, în special privind regimurile comunitare referitoare la denumirile de origine, indicațiile geografice și producția ecologică;
- (d) studii ale noilor piețe, necesare pentru extinderea piețelor de desfacere;
- (e) studii de evaluare a rezultatelor măsurilor de promovare și informare.

(4) Contribuția Comunității la finanțarea activităților de promovare nu depășește 50 % din cheltuielile eligibile.

Articolul 11

Restructurarea și reconversia podgoriilor

(1) Obiectivul măsurilor referitoare la restructurarea și reconversia podgoriilor este creșterea competitivității producătorilor de vin.

(2) Restructurarea și reconversia podgoriilor sunt sprijinite în conformitate cu prezentul articol doar cu condiția ca statele membre să trimită inventarul potențialului de producție, în conformitate cu articolul 109.

(3) Sprijinul pentru restructurarea și reconversia podgoriilor poate acoperi numai una sau mai multe dintre următoarele activități:

- (a) reconversia soiurilor, inclusiv prin supraaltoire;
- (b) replantarea podgoriilor;
- (c) ameliorarea tehnicilor de gestionare a podgoriilor.

Înlocuirea normală a podgoriilor ajunse la finalul ciclului lor natural de viață este exclusă de la acordarea sprijinului.

(4) Sprijinul pentru restructurarea și reconversia podgoriilor poate lua numai următoarele forme:

- (a) acordarea unor despăgubiri producătorilor pentru pierderea veniturilor lor ca urmare a punerii în aplicare a măsurii;
- (b) o contribuție la costurile restructurării și reconversiei.

(5) Despăgubirea producătorilor pentru pierderea veniturilor lor, astfel cum este menționat la alineatul (4) litera (a), poate acoperi până la 100 % din pierderile relevante și poate lua una dintre formele următoare:

- (a) fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului II din titlul V, autorizarea coexistenței podgoriilor vechi cu cele noi pentru o perioadă determinată de maximum trei ani, care expiră la încheierea regimului tranzitoriu privind drepturile de plantare;
- (b) o compensație financiară.

(6) Contribuția Comunității la finanțarea costurilor efective de restructurare și reconversie a podgoriilor nu depășește 50 % din acestea. În regiunile clasificate drept regiuni de convergență conform Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾, contribuția Comunității la costurile de restructurare și de reconversie nu depășește 75 %.

Articolul 12

Recoltarea înainte de coacere

(1) În sensul prezentului articol, recoltarea înainte de coacere înseamnă distrugerea totală sau înlăturarea ciorchinilor încă neajunși la maturitate, reducând astfel la zero producția pe suprafața respectivă.

(2) Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere contribuie la restabilirea echilibrului între cerere și ofertă pe piața vitivinicolă a Comunității, pentru a preveni crizele pe piață.

(3) Sprijinul pentru recoltarea înainte de coacere poate fi acordat ca despăgubire sub forma unei sume forfetare pe hectar, al cărei quantum urmează să fie stabilit de statul membru în cauză.

Această plată nu depășește 50 % din suma costurilor directe ale distrugerii sau înlăturării ciorchinilor și din pierderile de venit aferente distrugerii sau înlăturării ciorchinilor.

(4) Statele membre vizate introduc un sistem bazat pe criterii obiective pentru a se asigura că măsura recoltării înainte de coacere nu duce la o despăgubire a viticultorilor individuali care să depășească plafoanele menționate la alineatul (3) al doilea paragraf.

Articolul 13

Fonduri mutuale

(1) Sprijinul pentru crearea de fonduri mutuale oferă asistență producătorilor care doresc să se asigure împotriva fluctuațiilor pieței.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune (JO L 210, 31.7.2006, p. 25). Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1989/2006 (JO L 411, 30.12.2006, p. 6).

(2) Sprijinul pentru crearea de fonduri mutuale poate fi acordat sub forma unui ajutor temporar și degresiv destinat să acopere costurile administrative ale unor astfel de fonduri.

Articolul 14

Asigurarea recoltei

(1) Sprijinul pentru asigurarea recoltei contribuie la salvagardarea veniturilor producătorilor atunci când acestea sunt afectate de dezastre naturale, fenomene climatice cu efecte adverse, boli sau infestări cu dăunători.

(2) Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat sub forma unei contribuții financiare a Comunității care nu poate depăși:

- (a) 80 % din costul primelor de asigurare plătite de către producători pentru a se asigura împotriva pierderilor rezultate din fenomene climatice cu efecte adverse asimilabile dezastrelor naturale;
- (b) 50 % din costul primelor de asigurare plătite de către producători pentru a se asigura împotriva:
 - (i) pierderilor menționate la litera (a) și împotriva altor pierderi cauzate de fenomene climatice cu efecte adverse;
 - (ii) pierderilor cauzate de animale, boli vegetale sau de infestări cu dăunători.

(3) Sprijinul pentru asigurarea recoltei poate fi acordat numai dacă plățile din asigurarea în cauză nu îi despăgubesc pe producători în proporție de peste 100 % din pierderile de venit suferite, luând în calcul orice alte despăgubiri pe care aceștia le-au obținut în cadrul altor scheme de sprijin în legătură cu riscul asigurat.

(4) Sprijinul pentru asigurarea recoltei nu trebuie să denatureze concurența pe piața asigurărilor.

Articolul 15

Investiții

(1) Sprijinul poate fi acordat pentru investiții tangibile sau intangibile în instalații de transformare, în infrastructura unității vinicole sau comercializarea vinului care îmbunătățesc performanța globală a întreprinderii și se referă la unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

- (a) producerea sau comercializarea produselor menționate în anexa IV;
- (b) dezvoltarea unor produse, procese sau tehnologii noi legate de produsele menționate în anexa IV.

(2) Sprijinul prevăzut la alineatul (1) acordat la nivelul maxim se limitează la microîntreprinderi și la întreprinderile mici și mijlocii în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii ⁽¹⁾. În cazul teritoriului Insulelor Azore, Madeira și Canare, al departamentelor franceze de peste mări și al insulelor mici din Marea Egee în sensul Regulamentului (CE) nr. 1405/2006 din 18 septembrie 2006 de stabilire a măsurilor specifice în domeniul agriculturii în favoarea insulelor mici din Marea Egee ⁽²⁾, nu se aplică nicio limită în ceea ce privește cuantumul pentru nivelul maxim de sprijin. În cazul întreprinderilor care nu intră în sfera de aplicare a articolului 2 alineatul (1) din titlul I al anexei la Recomandarea 2003/361/CE și care au mai puțin de 750 de angajați sau o cifră de afaceri mai mică de 200 milioane EUR, intensitatea maximă a ajutorului se reduce la jumătate.

Sprijinul nu se acordă întreprinderilor în dificultate în sensul orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate.

(3) Cheltuielile eligibile nu cuprind elementele menționate la articolul 71 alineatul (3) literele (a)-(c) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005.

(4) Plafoanele maxime ale ajutoarelor în ceea ce privește costurile de investiții eligibile care se aplică contribuției comunitare sunt următoarele:

- (a) 50 % în regiunile clasificate drept regiuni de convergență în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006;
- (b) 40 % în alte regiuni decât regiunile de convergență;
- (c) 75 % în regiunile ultraperiferice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului din 30 ianuarie 2006 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii ⁽³⁾;
- (d) 65 % în insulele mici din Marea Egee definite în sensul Regulamentului (CE) nr. 1405/2006.

(5) Articolul 72 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 se aplică *mutatis mutandis* sprijinului menționat la alineatul (1).

Articolul 16

Distilarea subproduselor

(1) Se poate acorda sprijin pentru distilarea voluntară sau obligatorie a subproduselor vitivinicole care a fost efectuată în conformitate cu condițiile stabilite la punctul D din anexa VI.

Valoarea ajutorului se stabilește per procent/volum și pe hectolitrul de alcool produs. Nu se acordă niciun ajutor pentru volumul de alcool conținut în subprodusele care urmează a fi

distilate care depășesc 10 % în raport cu volumul de alcool conținut în vinul produs.

(2) Nivelurile de ajutor maxime aplicabile se bazează pe costurile de colectare și transformare și se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

(3) Alcoolul rezultat din distilarea pentru care s-a acordat sprijin menționată la alineatul (1) este folosit exclusiv în scopuri industriale sau energetice, pentru a se evita denaturarea concurenței.

Articolul 17

Distilarea alcoolului alimentar

(1) Până la 31 iulie 2012 se poate acorda sprijin producătorilor pentru vinul care este distilat pentru a obține alcool alimentar sub forma unui ajutor pe hectar.

(2) Contractele relevante privind distilarea vinului, precum și dovezile relevante privind livrarea pentru distilare se depun înainte de acordarea sprijinului.

Articolul 18

Distilarea de criză

(1) Până la 31 iulie 2012 se poate acorda sprijin pentru distilarea voluntară sau obligatorie a excedentului de vin care este stabilit de statele membre în cazuri justificate de criză pentru a reduce sau a elimina excedentul și a asigura, în același timp, continuitatea ofertei de la o recoltă la alta.

(2) Nivelurile de ajutor maxime aplicabile se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

(3) Alcoolul rezultat din distilarea pentru care s-a acordat sprijin menționată la alineatul (1) este folosit exclusiv în scopuri industriale sau energetice, pentru a se evita denaturarea concurenței.

(4) Partea din bugetul disponibil folosită pentru măsura de distilare de criză nu poate depăși următoarele cote procentuale calculate în raport cu fondurile totale disponibile stabilite în anexa II pentru fiecare stat membru în anul bugetar respectiv:

— 20 % în 2009;

— 15 % în 2010;

— 10 % în 2011;

— 5 % în 2012.

(5) Statele membre pot mări fondurile disponibile pentru măsura de distilare de criză dincolo de plafoanele anuale stabilite

⁽¹⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

⁽²⁾ JO L 265, 26.9.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 42, 14.2.2006, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1276/2007 al Comisiei (JO L 284, 30.10.2007, p. 11).

la alineatul (4) prin alocarea unor fonduri naționale în conformitate cu limitele următoare [exprimate în procente din plafonul anual respectiv stabilit la alineatul (4)]:

- 5 % în anul vinicol 2010;
- 10 % în anul vinicol 2011;
- 15 % în anul vinicol 2012.

Atunci când este cazul, statele membre vor notifica Comisia alocarea de fonduri naționale menționate în primul paragraf, iar Comisia aprobă operațiunea înainte de punerea la dispoziție a acestor fonduri.

Articolul 19

Folosirea mustului de struguri concentrat

(1) Până la 31 iulie 2012, se poate acorda sprijin producătorilor de vin care folosesc must de struguri concentrat, inclusiv must de struguri concentrat rectificat, pentru a crește tăria alcoolică naturală a produselor în conformitate cu condițiile stabilite în anexa V.

(2) Valoarea ajutorului se stabilește pe % volum de tărie alcoolică potențială și pe hectolitrul de must folosit pentru îmbogățire.

(3) Nivelurile de ajutor maxime aplicabile pentru această măsură în diferite zone viticole se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Articolul 20

Condiționalitate

Atunci când se constată că un agricultor nu a respectat pe exploatarea sa, în orice moment în decursul a trei ani de la plata efectuată în cadrul programului de sprijin pentru reconstrucție și reconversie sau în cursul anului următor plății efectuate în cadrul programului de sprijin pentru recoltarea înainte de coacere, cerințele de reglementare în materie de gestionare și bunele condiții agricole și de mediu menționate la articolele 3-7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, iar această nerespectare este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni direct imputabile agricultorului, plata se reduce sau se anulează, parțial sau total, în funcție de gravitatea, măsura, continuitatea și caracterul repetat al nerespectării, iar dacă este cazul, agricultorul este obligat să ramburseze sumele încasate în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile menționate.

Secțiunea 4

Dispoziții generale

Articolul 21

Rapoartele și evaluarea

(1) În fiecare an și pentru prima dată până la 1 martie 2010, statele membre înaintează Comisiei un raport privind punerea în

aplicare, în cursul anului financiar anterior, a măsurilor prevăzute în programele lor de sprijin.

Aceste rapoarte enumeră și descriu măsurile pentru care s-a acordat asistență comunitară în cadrul programelor de sprijin și oferă informații, în mod special, privind punerea în aplicare a măsurii de promovare menționate la articolul 10.

(2) Până la 1 martie 2011 și, a doua oară, până la 1 martie 2014, statele membre înaintează Comisiei o evaluare a costurilor și a beneficiilor programelor de sprijin, precum și o indicare a modalităților de creștere a eficienței acestora.

Până la 31 decembrie 2011, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a măsurilor de promovare menționate la articolul 10.

Articolul 22

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) formatul prezentării programelor de sprijin;
- (b) reguli privind modificările programelor de sprijin după ce acestea au devenit aplicabile;
- (c) norme detaliate de punere în aplicare a măsurilor prevăzute la articolele 10-19;
- (d) condițiile aplicabile în materie de comunicare și publicitate privind sprijinul finanțat din fonduri comunitare;
- (e) informații privind raportarea.

CAPITOLUL II

Transferuri financiare

Articolul 23

Transferul financiar către dezvoltarea rurală

(1) Începând cu exercițiul bugetar 2009, sumele fixate la alineatul (2) pe baza cheltuielilor anterioare efectuate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 pentru măsuri de intervenție destinate reglementării piețelor agricole, astfel cum sunt menționate acestea la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, sunt disponibile ca fonduri comunitare suplimentare pentru a finanța, în regiunile viticole, măsuri în cadrul programelor de dezvoltare rurală finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1698/2005.

- (2) Sumele disponibile pe an calendaristic sunt următoarele:
- 2009: 40,5 milioane EUR;
 - 2010: 80,9 milioane EUR;
 - începând cu 2011: 121,4 milioane EUR.
- (3) Sumele stabilite la alineatul (2) se repartizează statelor membre în conformitate cu anexa III.

Statele membre pentru care nu sunt prevăzute sume în tabelul actual din anexa III, deoarece sumele rezultate în conformitate cu cheia financiară aplicată pentru determinarea sumelor din anexa III sunt prea mici (mai puțin de 2,5 milioane EUR care urmează a fi transferate în 2009), pot decide să transfere total sau parțial acele sume, incluse în prezent în anexa II, în anexa III pentru a le utiliza în programele lor de dezvoltare rurală. În acest caz, statele membre vizate notifică Comisiei acest transfer până la 30 iunie 2008, iar Comisia modifică în consecință alineatul (2), precum și anexele II și III.

TITLUL III

MĂSURI DE REGLEMENTARE

CAPITOLUL I

Norme generale

Articolul 24

Clasificarea soiurilor de struguri de vinificație

- (1) Sub rezerva alineatului (2), statele membre clasifică soiurile de struguri de vinificație care pot fi plantate, replantate sau altoite pe teritoriile lor în scopul producerii vinului.

Numai soiurile de struguri de vinificație care îndeplinesc următoarele condiții pot fi clasificate de către statele membre:

- (a) soiurile respective aparțin speciei *Vitis vinifera* sau provin dintr-o încrucișare între speciile *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*;
- (b) soiul nu este unul dintre următoarele: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton și Herbemont.

În cazul în care un soi de struguri de vinificație este eliminat din clasificarea menționată în primul paragraf, defrișarea acestui soi se efectuează în termen de 15 ani de la eliminarea sa.

- (2) Statele membre ale căror producții vitivinicole nu depășesc 50 000 de hectolitri de vin pe an vinicol, calculate pe baza producției medii în cursul ultimilor cinci ani vinicoli, sunt scutite de obligația de clasificare prevăzută la alineatul (1).

Cu toate acestea, și în statele membre menționate în primul paragraf numai soiurile de struguri de vinificație care sunt în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b) pot fi plantate, replantate sau altoite în scopul producerii vinului.

- (3) Prin derogare de la primul și al doilea paragraf al alineatului (1) și de la al doilea paragraf al alineatului (2), plantarea, replantarea sau altoirea următoarelor soiuri de struguri de vinificație este permisă pentru cercetare științifică și în scop experimental:

- (a) soiuri de struguri de vinificație care nu sunt clasificate în măsura în care sunt vizate statele membre menționate la alineatul (1);
- (b) soiuri de struguri de vinificație care nu respectă alineatul (1) literele (a) și (b) în măsura în care sunt vizate statele membre menționate la alineatul (2).

- (4) Suprafețele plantate cu soiuri de struguri pentru vinificație în scopul producerii de vin, plantate cu nerespectarea alineatelor (1)-(3), se defrișează.

Cu toate acestea, nu există o obligație de defrișare a respectivelor suprafețe dacă producția în cauză este destinată exclusiv consumului gospodăriilor viticultorilor.

- (5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a verifica respectarea de către producători a dispozițiilor alineatelor (1)-(4).

Articolul 25

Producția și comercializarea

- (1) Produsele enumerate în anexa IV și produse în Comunitate sunt produse din soiuri de struguri de vinificație clasificabile în conformitate cu articolul 24 alineatul (1).

- (2) Denumirea unei categorii de produse viticole enumerate în anexa IV se poate utiliza în Comunitate numai pentru comercializarea unui produs care respectă condițiile prevăzute în anexa respectivă.

Cu toate acestea, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 59 alineatul (1) litera (a), statele membre pot permite utilizarea termenului „vin”, în cazul în care:

- (a) acesta este însoțit de denumirea unui fruct sub formă de denumire compusă, pentru a descrie produsele obținute prin fermentarea altor fructe decât strugurii; sau
- (b) acesta face parte dintr-o denumire compusă.

Trebuie evitată orice confuzie cu produsele care corespund categoriilor de vin din anexa IV.

- (3) Categoriile de produse viticole care figurează în anexa IV pot fi modificate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 alineatul (2).

- (4) Cu excepția vinurilor îmbuteliate pentru care există dovada că îmbutelierea a fost făcută înainte de 1 septembrie 1971, vinul obținut din unul dintre soiurile de struguri de vinificație enumerate în clasificările întocmite în conformitate cu articolul

24 alineatul (1) primul paragraf, dar care nu corespunde uneia dintre categoriile prevăzute în anexa IV, nu poate fi utilizat decât pentru consumul individual al gospodăriei viticultorului, pentru producerea oțetului sau pentru distilare.

CAPITOLUL II

Practici oenologice și restricții

Articolul 26

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se referă la practicile oenologice autorizate și restricțiile în vigoare aplicabile producției și comercializării produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, precum și procedura de decizie cu privire la aceste practici și restricții.

Articolul 27

Practici oenologice și restricții

(1) Numai practicile oenologice autorizate conform legislației comunitare, astfel cum sunt stabilite în anexa V sau hotărâte în conformitate cu articolele 28 și 29, sunt utilizate pentru producerea și conservarea în Comunitate a produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Primul paragraf nu se aplică:

- (a) sucului de struguri și sucului de struguri concentrat;
 - (b) mustului de struguri și mustului de struguri concentrat destinat producerii sucului de struguri.
- (2) Practicile oenologice autorizate pot fi utilizate numai în scopul asigurării unei bune vinificări, unei bune conservări sau a unei valorificări superioare a produsului.
- (3) Produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sunt fabricate în Comunitate în conformitate cu restricțiile relevante prevăzute în anexa VI.
- (4) Produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și care au făcut obiectul unor practici oenologice neautorizate la nivel comunitar sau, dacă este cazul, la nivel național sau care contravin restricțiilor stabilite în anexa VI nu pot fi comercializate în Comunitate.

Articolul 28

Reguli mai restrictive impuse de statele membre

Statele membre pot limita sau exclude utilizarea anumitor practici oenologice și pot impune restricții mai stricte pentru vinuri autorizate conform legislației comunitare și produse pe teritoriile lor, în scopul consolidării menținerii caracteristicilor esențiale ale vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu

indicație de origine protejată și ale vinurilor spumante și ale vinurilor licoroase.

Statele membre comunică aceste limitări, excluderi și restricții Comisiei, care le aduce la cunoștința celorlalte state membre.

Articolul 29

Autorizarea practicilor oenologice și a restricțiilor

(1) Cu excepția practicilor oenologice legate de îmbogățire, acidificare și dezacidificare prevăzute la în anexa V pentru produsele specifice reglementate de aceasta, precum și a restricțiilor enumerate în anexa VI, autorizarea practicilor oenologice și a restricțiilor în ceea ce privește producția și conservarea produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament se stabilește în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).

(2) Statele membre pot autoriza utilizarea experimentală a unor practici oenologice neautorizate în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).

Articolul 30

Criterii de autorizare

Pentru autorizarea practicilor oenologice în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), Comisia:

- (a) se bazează pe practicile oenologice recomandate și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV), precum și pe rezultatele utilizării experimentale a unor practici încă neautorizate;
- (b) ia în calcul protejarea sănătății umane;
- (c) ia în calcul riscurile potențiale pentru consumatori de a fi induși în eroare din cauza așteptărilor și a percepțiilor deja stabilite, având în vedere disponibilitatea și viabilitatea mijloacelor de informare care permit excluderea unor astfel de riscuri;
- (d) face posibilă conservarea caracteristicilor naturale și esențiale ale vinului și nu aduce modificări substanțiale în ceea ce privește compoziția produsului în cauză;
- (e) asigură un nivel minim acceptabil de protecție a mediului;
- (f) respectă normele generale în materie de practici oenologice și restricții prevăzute în anexele V și VI.

Articolul 31

Metode de analiză

Metodele de analiză care permit stabilirea compoziției produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament și normele prin care se poate stabili dacă aceste produse au făcut

obiectul unor tratamente contrare practicilor oenologice autorizate sunt cele recomandate și publicate de către OIV.

În absența unor metode și norme recomandate și publicate de către OIV, metodele și normele corespunzătoare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).

Până la adoptarea respectivelor norme, metodele și normele aplicabile utilizate sunt cele permise de statele membre implicate.

Articolul 32

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol și a anexelor V și VI, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezentele anexe, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) dispoziții care determină considerarea practicilor oenologice comunitare enumerate în anexa IV din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 ca practici oenologice autorizate;
- (b) practicile oenologice autorizate și restricțiile, inclusiv îmbogățirea, acidificarea și dezacidificarea referitoare la vinurile spumante, vinurile spumante de calitate și vinurile spumante de calitate de tip aromat;
- (c) practicile oenologice autorizate și restricțiile referitoare la vinurile licoroase;
- (d) sub rezerva anexei VI litera C, dispoziții care reglementează amestecul și cupajul musturilor și al vinurilor;
- (e) în absența unor norme comunitare în materie, specificarea purității și a identității substanțelor folosite în practicile oenologice;
- (f) norme administrative de executare a practicilor oenologice autorizate;
- (g) condițiile care reglementează deținerea, circulația și utilizarea produselor care nu sunt conforme dispozițiilor articolului 27 și eventualele scutiri de la cerințele articolului respectiv, precum și stabilirea unor criterii care permit evitarea, în cazuri individuale, a unei rigori excesive;
- (h) condițiile în care statele membre pot autoriza deținerea, circulația și utilizarea unor produse care nu se conformează dispozițiilor prezentului capitol, altele decât cele de la articolul 27, sau normelor de punere în aplicare a acestuia.

CAPITOLUL III

Denumiri de origine, indicații geografice și mențiuni tradiționale

Articolul 33

Domeniu de aplicare

- (1) Normele privind denumirile de origine, indicațiile geografice și mențiunile tradiționale stabilite în capitolele IV și V se aplică produselor menționate la alineatele (1), (3)-(6), (8), (9), (11), (15) și (16) din anexa IV.
- (2) Normele menționate la alineatul (1) se bazează pe:
 - (a) protejarea intereselor legitime ale:
 - (i) consumatorilor; și
 - (ii) producătorilor;
 - (b) asigurarea bunei funcționări a pieței comune pentru produsele vizate;
 - (c) promovarea producerii unor produse de calitate, permițând, în același timp, măsuri naționale ale politicii de calitate.

CAPITOLUL IV

Denumiri de origine și indicații geografice

Secțiunea 1

Definiții

Articolul 34

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:
 - (a) „denumire de origine” înseamnă denumirea unei regiuni, a unui loc specific sau, în cazuri excepționale, a unei țări, utilizată pentru a descrie un produs menționat la articolul 33 alineatul (1) care respectă următoarele cerințe:
 - (i) calitatea și caracteristicile sale se datorează în mod esențial sau exclusiv unui anumit mediu geografic, cu factorii săi naturali și umani;
 - (ii) strugurii din care este produs provin exclusiv din această arie geografică;
 - (iii) este produs în această arie geografică;
 - (iv) este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera*;

- (b) „indicație geografică” înseamnă o indicație referitoare la o regiune, un loc specific sau, în cazuri excepționale, o țară, utilizată pentru a descrie un produs menționat la articolul 33 alineatul (1) care respectă următoarele cerințe:
- (i) posedă o calitate, o reputație sau alte caracteristici specifice care pot fi atribuite zonei geografice respective;
 - (ii) strugurii, în proporție de cel puțin 85 %, provin exclusiv din această arie geografică;
 - (iii) este produs în această arie geografică;
 - (iv) este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

(2) Anumite denumiri utilizate în mod tradițional constituie o denumire de origine, dacă:

- (a) desemnează un vin;
 - (b) trimit la o denumire geografică;
 - (c) îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv);
 - (d) sunt supuse procedurii de acordare a protecției pentru denumirile de origine și indicațiile geografice prevăzute în prezentul capitol.
- (3) Denumirile de origine și indicațiile geografice, inclusiv cele care se referă la arii geografice din țări terțe, sunt eligibile pentru protecție în Comunitate conform normelor prevăzute în prezentul capitol.

Secțiunea 2

Cererea de protecție

Articolul 35

Conținutul cererii de protecție

- (1) Cererile de protecție a denumirilor ca denumiri de origine sau indicații geografice includ un dosar tehnic care conține:
- (a) denumirea care urmează a beneficia de protecție;
 - (b) numele și adresa solicitantului;
 - (c) specificațiile produsului, astfel cum sunt menționate la alineatul (2);
 - (d) un document unic care rezumă specificațiile produsului menționate la alineatul (2).

(2) Specificațiile produsului permit părților interesate să verifice respectarea condițiilor relevante de producție asociate denumirii de origine sau indicației geografice.

Acestea conțin cel puțin următoarele elemente:

- (a) denumirea care urmează a beneficia de protecție;
- (b) o descriere a vinului (vinurilor):
 - (i) pentru vinuri cu denumire de origine, principalele caracteristici analitice și organoleptice;
 - (ii) pentru vinuri cu indicație geografică, principalele caracteristici analitice, precum și o evaluare sau o indicație a caracteristicilor organoleptice;
- (c) dacă este cazul, practicile oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului (vinurilor), precum și a restricțiilor relevante pentru producerea vinului (vinurilor);
- (d) delimitarea ariei geografice în cauză;
- (e) producția maximă la hectar;
- (f) indicarea soiului sau a soiurilor de struguri de vinificație din care a (au) fost obținut (obținute) vinul (vinurile);
- (g) informațiile care confirmă legătura menționată la articolul 34 alineatul (1) litera (a) punctul (i) sau, dacă este cazul, la articolul 34 alineatul (1) litera (b) punctul (i);
- (h) cerințele aplicabile prevăzute de dispozițiile comunitare sau naționale sau, dacă un stat membru prevede astfel, de o organizație care gestionează denumirile de origine sau indicațiile geografice protejate, având în vedere că aceste cerințe trebuie să fie obiective și nediscriminatorii și compatibile cu dreptul comunitar;
- (i) denumirea și adresa autorităților sau ale organismelor care verifică dacă specificațiile produsului respectă dispozițiile, precum și o descriere a sarcinilor acestora.

Articolul 36

Cererea de protecție referitoare la o arie geografică situată într-o țară terță

- (1) În cazul în care cererea de protecție se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, aceasta conține, pe lângă elementele prevăzute la articolul 35, o dovadă că denumirea în cauză este protejată în țara sa de origine.
- (2) Cererea se transmite Comisiei, fie direct de către solicitant, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză.
- (3) Cererea de protecție se întocmește într-una dintre limbile oficiale ale Comunității sau este însoțită de o traducere autorizată într-una dintre aceste limbi.

*Articolul 37***Solicitanții**

(1) Orice grup de producători interesat sau, în cazuri excepționale, orice producător izolat poate depune o cerere de protecție pentru o denumire de origine sau o indicație geografică. La această cerere se pot asocia și alte părți interesate.

(2) Producătorii pot depune cerere de protecție numai pentru vinuri pe care le produc.

(3) În cazul unei denumiri care desemnează o arie geografică transfrontalieră sau al unei denumiri tradiționale legate de o arie geografică transfrontalieră, se poate depune o cerere comună.

Secțiunea 3

Procedura de acordare a protecției*Articolul 38***Procedura preliminară la nivel național**

(1) Cererile de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, conform articolului 34, pentru vinuri provenind din Comunitate fac obiectul unei proceduri preliminare la nivel național, în conformitate cu prezentul articol.

(2) Cererea de protecție se depune în statul membru de pe teritoriul căruia provine denumirea de origine sau indicația geografică.

(3) Statul membru examinează cererea de protecție pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

Statul membru desfășoară o procedură națională prin care se garantează o publicare adecvată a cererii și se prevede o perioadă de cel puțin două luni de la data publicării în care orice persoană fizică sau juridică care are un interes legitim și este stabilită sau își are reședința pe teritoriul său poate formula o opoziție la protecția propusă, prin depunerea unei declarații motivate corespunzător la autoritățile statului membru.

(4) În cazul în care statul membru consideră că denumirea de origine sau indicația geografică nu îndeplinește cerințele relevante, inclusiv, dacă este cazul, că este incompatibilă cu legislația comunitară în general, cererea se respinge.

(5) Dacă statul membru consideră că cerințele relevante sunt îndeplinite,

(a) publică documentul unic și specificațiile produsului cel puțin pe internet; și

(b) înaintează Comisiei o cerere de protecție, care conține următoarele informații:

(i) numele și adresa solicitantului;

(ii) documentul unic menționat la articolul 35 alineatul (1) litera (d);

(iii) o declarație a statului membru, conform căreia acesta consideră că cererea depusă de solicitant îndeplinește condițiile din prezentul regulament;

(iv) o trimitere privind publicarea menționată la litera (a).

Aceste informații sunt transmise într-una dintre limbile oficiale ale Comunității sau sunt însoțite de o traducere autorizată într-una dintre aceste limbi.

(6) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentului articol până la 1 august 2009.

(7) În cazul în care un stat membru nu are legislație națională în ceea ce privește protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice, acesta poate, doar cu titlu tranzitoriu, să acorde protecție denumirii în cauză în conformitate cu cerințele prezentului capitol la nivel național, aceasta producând efecte începând de la data la care cererea de protecție este înaintată Comisiei. Această protecție națională cu titlu tranzitoriu încetează la data la care este adoptată o decizie privind înregistrarea sau refuzul în temeiul prezentului capitol.

*Articolul 39***Examinarea de către Comisie**

(1) Comisia aduce la cunoștința publicului data depunerii cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice.

(2) Comisia examinează cererile de protecție menționate la articolul 38 alineatul (5) pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* documentul unic menționat la articolul 35 alineatul (1) litera (d) și trimiterea la publicarea specificațiilor produsului menționate la articolul 38 alineatul (5).

În caz contrar, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), respingerea cererii.

*Articolul 40***Procedura de opoziție**

În termen de două luni de la data publicării prevăzute la articolul 39 alineatul (3) primul paragraf, orice stat membru sau țară terță sau orice persoană fizică sau juridică având un interes legitim, stabilită sau având reședința într-un alt stat membru decât cel care depune cererea de protecție sau într-o țară terță, poate formula o opoziție la protecția propusă, prin depunerea în fața Comisiei a unei declarații motivate corespunzător, referitoare la condițiile de eligibilitate prevăzute în prezentul capitol.

În cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite sau având reședința într-o țară terță, această declarație se depune fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză, în termenul de două luni menționat în primul paragraf.

Articolul 41

Decizia de protecție

Pe baza informațiilor de care dispune Comisia, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), fie acordarea protecției pentru denumirea de origine sau indicația geografică, dacă aceasta îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul capitol și este compatibilă cu legislația comunitară, fie respingerea cererii, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite.

Secțiunea 4

Cazuri speciale

Articolul 42

Omonimele

(1) O denumire, pentru care se înaintează o cerere, omonimă sau parțial omonimă cu o altă denumire deja înregistrată în conformitate cu prezentul regulament se înregistrează ținându-se seama în mod corespunzător de utilizările locale și tradiționale, precum și de riscurile de creare a unei confuzii.

O denumire omonimă care lasă consumatorilor impresia greșită că produsele sunt originare dintr-un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă aceasta este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea din care produsele respective sunt originare.

Utilizarea unei denumiri omonime înregistrate nu se autorizează decât în cazul în care denumirea omonimă înregistrată ulterior este practic suficient de diferită de cea deja înregistrată, având în vedere necesitatea de a asigura un tratament echitabil pentru producătorii respectivi și de a nu induce în eroare consumatorul.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care o denumire, pentru care se înaintează o cerere, este omonimă sau parțial omonimă cu o indicație geografică protejată ca atare în conformitate cu legislația statelor membre.

Statele membre nu înregistrează indicații geografice care nu sunt identice pentru protecție în cadrul legislației proprii privind indicațiile geografice dacă denumirea de origine sau indicația geografică este protejată în Comunitate în temeiul legislației comunitare aplicabile denumirilor de origine și indicațiilor geografice.

(3) Cu excepția dispozițiilor contrare din măsurile de punere în aplicare ale Comisiei, atunci când denumirea unui soi de struguri de vinificație conține sau constă într-o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, denumirea respectivă nu se utilizează la etichetarea produselor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(4) Protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice pentru produse care intră în domeniul de aplicare al articolului 34 nu aduce atingere indicațiilor geografice protejate care se aplică în legătură cu băuturile spirtoase în sensul Regulamentului (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase⁽¹⁾ și viceversa.

Articolul 43

Motive de refuz al protecției

(1) Denumirile care au devenit generice nu sunt protejate ca denumiri de origine sau ca indicații geografice.

În sensul prezentului capitol, o „denumire devenită generică” înseamnă denumirea unui vin care, deși se raportează la locul sau regiunea unde acest produs a fost inițial obținut sau comercializat, a devenit denumirea comună a unui vin în cadrul Comunității.

Pentru a stabili dacă o denumire a devenit sau nu generică, se va ține cont de toți factorii relevanți, în special de:

- (a) situația existentă în Comunitate, în special în zonele de consum;
- (b) dispozițiile legale naționale sau comunitare relevante.

(2) O denumire nu poate fi protejată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când, având în vedere reputația și notorietatea unei mărci, protecția este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la identitatea reală a vinului în cauză.

Articolul 44

Relații cu mărcile

(1) Atunci când o denumire de origine sau o indicație geografică este protejată în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci corespunzând uneia dintre situațiile menționate la articolul 45 alineatul (2) și care se raportează la un produs aflat într-una dintre categoriile enumerate în anexa IV este refuzată, dacă cererea de înregistrare a mărcii este prezentată după data depunerii în fața Comisiei a cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice și dacă se obține protecția denumirii de origine sau a indicației geografice respective în temeiul cererii.

Mărcile înregistrate cu încălcarea dispozițiilor de la primul paragraf se anulează.

(2) Fără a aduce atingere articolului 43 alineatul (2), o marcă a cărei utilizare corespunde uneia dintre situațiile menționate la articolul 45 alineatul (2), care a fost înregistrată, a cărei

⁽¹⁾ JO L 39, 13.2.2008, p. 16

înregistrare s-a solicitat sau care a fost consacrată prin utilizare pe teritoriul comunitar, dacă această posibilitate este prevăzută de legislația în cauză, anterior datei depunerii în fața Comisiei a cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate fi utilizată în continuare și reînnoită, fără a aduce atingere protecției acordate denumirii de origine sau indicației geografice, cu condiția să nu existe motive de anulare sau de revocare a mărcii prevăzute în Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci ⁽¹⁾ sau în Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ⁽²⁾.

În astfel de cazuri, este permisă utilizarea denumirii de origine sau a indicației geografice alături de mărcile relevante.

Secțiunea 5

Protecție și control

Articolul 45

Protecția

(1) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate pot fi utilizate de orice operator care comercializează un vin produs în conformitate cu specificațiile corespunzătoare ale produsului.

(2) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, precum și vinurile care utilizează aceste denumiri protejate în conformitate cu specificațiile produsului sunt protejate împotriva:

- (a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri protejate:
 - (i) de produse comparabile care nu sunt conforme cu specificațiile produsului pentru denumirea protejată; sau
 - (ii) în măsura în care această utilizare exploatează reputația unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate;
- (b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă originea adevărată a produsului sau a serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă sau însoțită de expresii, precum „stil”, „tip”, „metodă”, „manieră”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemenea;
- (c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau documentele aferente produsului vinicol respectiv, precum și împotriva împachetării produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie greșită cu privire la originea acestuia;

⁽¹⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 1. Directivă modificată prin Decizia 92/10/CEE (JO L 6, 11.1.1992, p. 35).

⁽²⁾ JO L 11, 14.1.1994, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1891/2006 (JO L 386, 29.12.2006, p. 14).

(d) oricărei alte practici de natură să inducă publicul în eroare cu privire la originea adevărată a produsului.

(3) Denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu devin generice în cadrul Comunității, în sensul articolului 43 alineatul (1).

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice protejate, în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 46

Registrul

Comisia constituie și ține la zi un registru electronic al denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate pentru vinuri care este accesibil publicului.

Articolul 47

Desemnarea autorității de control competente

(1) Statele membre desemnează autoritatea sau autoritățile competente responsabile de controalele privind respectarea obligațiilor prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(2) Statele membre asigură faptul că orice operator care respectă dispozițiile prezentului capitol are dreptul de a fi apărut de un sistem de controale.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu autoritatea sau autoritățile competente menționate la alineatul (1). Comisia publică numele și adresele acestora, pe care le actualizează periodic.

Articolul 48

Controlul respectării specificațiilor produsului

(1) În ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate referitoare la o arie geografică din cadrul Comunității, controlul anual al respectării specificațiilor produsului, efectuat în cursul producției vinului și în timpul sau după condiționarea acestuia, este asigurat de:

(a) autoritatea sau autoritățile competente menționate la articolul 47 alineatul (1); sau

(b) unul sau mai multe organisme de control, în sensul punctului 5 din articolul 2 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care acționează în calitate de organism de certificare a produselor, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 5 din respectivul regulament.

Cheltuielile aferente acestui control sunt suportate de operatorii economici care fac obiectul acestuia.

(2) În ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate referitoare la o arie geografică dintr-o țară terță, controlul anual al respectării specificațiilor produsului, efectuat în cursul producției vinului și în timpul sau după condiționarea acestuia, este asigurat de:

(a) una sau mai multe dintre autoritățile desemnate de țara terță; sau

(b) unul sau mai multe organisme de certificare.

(3) Organismele de certificare menționate la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) se conformează standardului european EN 45011 sau ghidului ISO/IEC 65 (Cerințe generale privind organismele care aplică sisteme de certificare a produselor), iar de la 1 mai 2010 sunt acreditate în conformitate cu acestea.

(4) Atunci când autoritatea sau autoritățile menționate la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) verifică respectarea specificațiilor produsului, acestea oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și dispun de personal și resurse suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile.

Articolul 49

Modificări ale specificațiilor produsului

(1) Orice solicitant care îndeplinește condițiile de la articolul 37 poate solicita aprobarea unei modificări a specificațiilor produsului pentru o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, în special pentru a ține cont de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau pentru a redefini aria geografică menționată la articolul 35 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d). Cererea descrie modificările solicitate și le motivează.

(2) În cazul în care modificarea propusă implică una sau mai multe modificări ale documentului unic menționat la articolul 35 alineatul (1) litera (d), articolele 38-41 se aplică *mutatis mutandis* cererii de modificare. Cu toate acestea, în cazul în care modificarea propusă este una minoră, se decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), dacă aceasta să fie aprobată sau nu fără a se urma procedura prevăzută la articolul 39 alineatul (2) și la articolul 40, iar, în caz de aprobare, Comisia publică elementele menționate la articolul 39 alineatul (3).

(3) În cazul în care modificarea propusă nu implică nicio modificare în textul documentului unic, se aplică următoarele reguli:

(a) atunci când aria geografică este situată într-un stat membru, acesta își exprimă poziția cu privire la modificare și, în caz de aviz pozitiv, publică specificațiile produsului modificate și informează Comisia cu privire la modificările aprobate și la justificarea acestora;

(b) atunci când aria geografică este situată într-o țară terță, Comisia decide cu privire la aprobarea modificării propuse.

Articolul 50

Anularea

În cazul în care respectarea specificațiilor corespunzătoare ale produsului nu mai este asigurată, se poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), la inițiativa Comisiei sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, anularea protecției acordate unei denumiri de origine sau unei indicații geografice.

Articolele 38-41 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 51

Denumiri de vinuri protejate în prezent

(1) Denumirile de vinuri protejate în conformitate cu articolele 51 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 și cu articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 753/2002 sunt protejate automat în temeiul prezentului regulament. Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 46 din prezentul regulament.

(2) În ceea ce privește denumirile de vinuri protejate menționate la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei:

(a) dosarele tehnice menționate la articolul 35 alineatul (1);

(b) deciziile naționale de aprobare.

(3) Denumirile menționate la alineatul (1) pentru care informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt prezentate până la 31 decembrie 2011 pierd protecția în temeiul prezentului regulament. Comisia ia măsurile necesare pentru a radia aceste denumiri din registrul prevăzut la articolul 46.

(4) Articolul 50 nu se aplică în cazul denumirilor de vinuri protejate menționate la alineatul (1).

Se poate decide, până la 31 decembrie 2014, la inițiativa Comisiei și în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), anularea protecției denumirilor de vinuri protejate menționate la alineatul (1), dacă acestea nu întrunesc condițiile prevăzute la articolul 34.

Secțiunea 6

Dispoziții generale

Articolul 52

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot include, în special, derogări de la condițiile de aplicare a normelor și a cerințelor stabilite în prezentul capitol:

- (a) în măsura în care este vorba despre cererile de protecție a denumirilor de origine sau a indicațiilor geografice aflate în curs;
- (b) în măsura în care este vorba despre producția anumitor vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată dintr-o zonă geografică aflată în proximitatea zonei geografice de unde provin strugurii;
- (c) în măsura în care practicile tradiționale de producție ale anumitor vinuri cu denumire de origine protejată sunt vizate.

Articolul 53

Taxe

Statele membre pot solicita plata unei taxe pentru acoperirea cheltuielilor lor, inclusiv a celor ocazionate de examinarea cererilor de protecție, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare în temeiul prezentului regulament.

CAPITOLUL V

Mențiuni tradiționale

Articolul 54

Definiție

(1) „Mențiune tradițională” înseamnă o mențiune folosită în mod tradițional în statele membre pentru produsele menționate la articolul 33 alineatul (1) pentru a desemna:

- (a) faptul că produsul are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată în cadrul legislației comunitare sau al legislației statului membru respectiv;
- (b) metoda de producere sau de maturare, calitatea, culoarea, tipul locului de proveniență sau un eveniment deosebit legat de istoria produsului cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată.

(2) Mențiunile tradiționale se recunosc, definesc și protejează în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Articolul 55

Protecția

(1) O mențiune tradițională protejată poate fi utilizată numai în cazul unui produs care a fost produs în conformitate cu definiția menționată la articolul 54 alineatul (2).

Mențiunile tradiționale sunt protejate împotriva utilizării ilicite.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a mențiunilor tradiționale.

(2) Mențiunile tradiționale nu pot deveni generice în cadrul Comunității.

Articolul 56

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), privind, în special:

- (a) procedura de acordare a protecției;
- (b) nivelul specific de protecție.

CAPITOLUL VI

Etichetare și prezentare

Articolul 57

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „etichetare” înseamnă mențiunile, indicațiile, mărcile de fabrică sau comerciale, imaginile sau semnele care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă, care însoțesc un anumit produs sau care se referă la acesta;
- (b) „prezentare” înseamnă orice informații transmise consumatorului prin modalitatea de ambalare a produsului vizat, inclusiv prin forma și tipul sticlelor.

Articolul 58

Condiții de aplicare a normelor orizontale

Sub rezerva dispozițiilor contrare ale prezentului regulament, Directiva 89/104/CEE, Directiva 89/396/CEE a Consiliului privind indicarea sau marcarea care permite identificarea lotului din care face parte un produs alimentar ⁽¹⁾, Directiva 2000/13/CE și Directiva 2007/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a normelor privind cantitățile nominale ale produselor preambalate ⁽²⁾ se aplică etichetării și prezentării produselor aflate în domeniul de aplicare al acestora.

⁽¹⁾ JO L 186, 30.6.1989, p. 21. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 92/11/CEE (JO L 65, 11.3.1992, p. 32).

⁽²⁾ JO L 247, 21.9.2007, p. 17.

*Articolul 59***Indicații obligatorii**

(1) Etichetarea și prezentarea produselor menționate în anexa IV punctele 1-11, 13, 15 și 16, comercializate în Comunitate sau destinate exportului, conține următoarele indicații obligatorii:

- (a) denumirea categoriei de produse viticole în conformitate cu anexa IV;
 - (b) pentru vinurile cu denumiri de origine protejate sau cu indicații geografice protejate:
 - (i) mențiunea „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată”; și
 - (ii) denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;
 - (c) tăria alcoolică dobândită în volume;
 - (d) indicarea provenienței;
 - (e) indicarea îmbuteliatorului sau, în cazul vinului spumant, al vinului spumos, al vinului spumant de calitate sau al vinului spumant de calitate de tip aromat, numele producătorului sau al vânzătorului;
 - (f) indicarea importatorului, în cazul vinurilor importate;
 - (g) în cazul vinului spumant, al vinului spumos, al vinului spumant de calitate sau al vinului spumant de calitate de tip aromat, indicarea conținutului de zahăr.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), trimiterea la categoria de produse viticole poate fi omisă pentru vinurile ale căror etichete conțin numele protejat al unei denumiri de origine sau al unei indicații geografice.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), trimiterea la mențiunile „denumire de origine protejată” sau „indicație geografică protejată” poate fi omisă în următoarele cazuri:
- (a) atunci când o mențiune tradițională, în sensul articolului 54 alineatul (1) litera (a), figurează pe etichetă;
 - (b) atunci când, în cazuri excepționale care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), denumirea de origine sau indicația geografică protejată figurează pe etichetă.

*Articolul 60***Indicații facultative**

(1) Etichetarea și prezentarea produselor menționate la articolul 59 alineatul (1) poate conține, în special, următoarele indicații facultative:

- (a) anul de recoltă;
- (b) numele unuia sau al mai multor soiuri de struguri de vinificație;

(c) în cazul vinurilor altele decât cele menționate la articolul 59 alineatul (1) litera (g), mențiuni indicând conținutul de zahăr;

(d) în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, mențiunile tradiționale, prevăzute la articolul 54 alineatul (1) litera (b);

(e) simbolul comunitar care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată;

(f) mențiuni referitoare la anumite metode de producție;

(g) în cazul vinurilor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, numele altei unități geografice care este mai mică sau mai largă decât zona care determină denumirea de origine sau indicația geografică.

(2) Fără a aduce atingere articolului 42 alineatul (3), în ceea ce privește utilizarea indicațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) pentru vinurile fără o denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată:

(a) statele membre adoptă acte cu putere de lege și acte administrative pentru a asigura procedurile de certificare, aprobare și control în vederea garantării veridicității informațiilor respective;

(b) statele membre pot, pe baza unor criterii nediscriminatorii și obiective și acordând atenția cuvenită competiției loiale, să întocmească, pentru vinul produs din soiuri de struguri de vinificație de pe propriul teritoriu, liste de soiuri de struguri de vinificație excluse, în special în cazul în care:

(i) există riscul de creare a unei confuzii în rândul consumatorilor cu privire la adevărata origine a vinului, din cauza faptului că respectivul soi de struguri de vinificație formează o parte integrală a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate existente;

(ii) controalele relevante nu ar fi eficiente din punct de vedere al costurilor, din cauza faptului că respectivul soi de struguri de vinificație reprezintă o parte foarte redusă din podgoria statului membru în cauză;

(c) amestecurile de vinuri din state membre diferite nu vor duce la o etichetare a soiului sau a soiurilor de struguri de vinificație decât dacă statele membre vizate convin altfel și asigură fezabilitatea certificării, aprobării și procedurilor de control relevante.

*Articolul 61***Limbile**

(1) Atunci când sunt exprimate în cuvinte, indicațiile obligatorii și opționale menționate la articolele 59 și 60 figurează într-una sau mai multe dintre limbile oficiale ale Comunității.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), numele unei denumiri de origine protejate sau al unei indicații geografice protejate sau al unei mențiuni tradiționale în sensul articolului 54 alineatul (1) litera (a) figurează pe etichetă în limba sau limbile pentru care se aplică protecția.

În cazul denumirilor de origine protejate sau al indicațiilor geografice protejate sau al denumirilor naționale specifice care nu utilizează alfabetul latin, numele poate figura, de asemenea, într-una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității.

Articolul 62

Aplicarea legislației

Autoritățile competente ale statelor membre iau măsurile necesare pentru a împiedica introducerea pe piață a oricărui produs menționat la articolul 59 alineatul (1) care nu este etichetat în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol sau pentru a-l retrage de pe piață.

Articolul 63

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) detalii privind indicarea provenienței produsului relevant;
- (b) condițiile de utilizare a indicațiilor facultative enumerate la articolul 60;
- (c) cerințele specifice referitoare la indicațiile privind anul de recoltă și soiul de struguri de vinificație care figurează pe etichetă în sensul articolului 60 alineatul (2);
- (d) alte derogări față de cele menționate la articolul 59 alineatul (2), care prevăd posibilitatea de a se omite trimiterea la categoria de produse viticole;
- (e) norme privind protecția care trebuie acordată cu privire la prezentarea unui anumit produs.

CAPITOLUL VII

Organizații de producători și organizații interprofesionale

Articolul 64

Organizațiile de producători

- (1) Statele membre pot recunoaște organizațiile de producători care:
 - (a) sunt constituite de către producătorii de produse aflate în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
 - (b) sunt constituite la inițiativa producătorilor;

- (c) urmăresc un obiectiv specific, care poate viza, în special, unul sau mai multe dintre aspectele următoarele:
 - (i) adaptarea în comun a producției la exigențele pieței și îmbunătățirea produsului;
 - (ii) promovarea concentrării ofertei și valorificarea pe piață a producției membrilor săi;
 - (iii) promovarea raționalizării și a ameliorării producției și a prelucrării;
 - (iv) reducerea costurilor de producție și a costurilor de gestionare a pieței și regularizarea prețurilor de producție;
 - (v) promovarea și furnizarea de asistență tehnică pentru utilizarea unor practici de cultivare și tehnici de producție care protejează mediul;
 - (vi) promovarea inițiativelor privind gestionarea subproduselor vitivinicole și gestionarea deșeurilor, în special pentru protejarea calității apei, a solului și a peisajului și pentru a ocroti sau a favoriza biodiversitatea;
 - (vii) realizarea de studii privind metodele de producție durabile și evoluția pieței;
 - (viii) contribuția adusă la realizarea programelor de sprijin în sensul capitolului I din titlul II;
- (d) aplică actul constitutiv prin care se solicită membrilor acestora, în mod special:
 - (i) să aplice normele adoptate de organizația de producători cu privire la raportarea producției, producție, comercializare și protecția mediului înconjurător;
 - (ii) să pună la dispoziție informațiile solicitate de organizația de producători în vederea întocmirii statisticilor, în special pentru suprafețele de cultură și evoluția pieței;
 - (iii) să plătească penalități în caz de încălcare a obligațiilor care le revin în temeiul actului constitutiv;
- (e) au depus o cerere de recunoaștere ca organizație de producători, adresată statului membru în cauză, în care figurează următoarele elemente:
 - (i) dovada că respectă cerințele prevăzute la literalele (a)-(d);
 - (ii) dovada că reunește un număr minim de membri, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză;
 - (iii) dovada că acoperă un volum minim de producție comercializabilă, în domeniul de activitate al organizației, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză;

- (iv) dovada că își poate desfășura activitățile în mod corespunzător, atât din punct de vedere al timpului, cât și din punct de vedere al eficienței și concentrării ofertei;
- (v) dovada că le asigură efectiv membrilor săi obținerea asistenței tehnice necesare pentru punerea în aplicare a practicilor de cultură care protejează mediul.

(2) Organizațiile de producători recunoscute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 sunt considerate organizații de producători recunoscute în temeiul prezentului articol.

Articolul 65

Organizațiile interprofesionale

(1) Statele membre pot să recunoască organizațiile interprofesionale care:

- (a) reunesc reprezentanți ai activităților economice din producția, comerțul sau prelucrarea produselor cărora li se aplică prezentul regulament;
- (b) sunt constituite la inițiativa tuturor reprezentanților menționați la litera (a) sau a câtorva dintre ei;
- (c) desfășoară, într-una sau mai multe regiuni ale Comunității, una sau mai multe dintre acțiunile următoare, ținând cont de sănătatea publică și de interesele consumatorilor:
 - (i) îmbunătățirea cunoașterii și a transparenței producției și a pieței;
 - (ii) contribuția la o mai bună coordonare a valorificării pe piață a produselor, în special prin cercetări și studii de piață;
 - (iii) elaborarea contractelor-tip compatibile cu normele comunitare;
 - (iv) intensificarea punerii în valoare a potențialului de producție;
 - (v) oferirea de informații și desfășurarea de cercetări necesare orientării producției spre produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și aspirațiilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor și de protecție a mediului;
 - (vi) oferirea de informații privind caracteristicile specifice ale vinurilor cu denumiri de origine protejate sau cu indicații geografice protejate;
 - (vii) căutarea unor metode care să permită limitarea folosirii produselor de protecție a plantelor și a altor astfel de substanțe și care să garanteze calitatea produselor, precum și protecția solului și a apei;
 - (viii) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție care protejează mediul;

- (ix) promovarea unui consum de vin moderat și responsabil și difuzarea de informații privind efectele nocive ale modelelor de consum periculoase;
- (x) desfășurarea de acțiuni de promovare a vinurilor, în special în țările terțe;
- (xi) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție, vinificație și comercializare;
- (xii) punerea în valoare, protejarea și promovarea potențialului agriculturii organice;
- (xiii) punerea în valoare, protejarea și promovarea etichetelor de calitate și a denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate;

(d) au depus o cerere de recunoaștere adresată statului membru în cauză, în care figurează următoarele elemente:

- (i) dovada că respectă cerințele prevăzute la literele (a)-(c);
- (ii) dovada că își desfășoară activitățile într-una sau mai multe regiuni de pe teritoriul în cauză;
- (iii) dovada că reprezintă o parte semnificativă din producția sau comerțul cu produsele cărora li se aplică prezentul regulament;
- (iv) dovada că nu este ea însăși angajată în producția, prelucrarea sau comercializarea produselor cărora li se aplică prezentul regulament.

(2) Organizațiile care întrunesc criteriile definite la alineatul (1) și care sunt recunoscute de statele membre sunt considerate organizații interprofesionale în temeiul prezentului articol.

Articolul 66

Procedura de recunoaștere

(1) Cererile de recunoaștere în calitate de organizație de producători sau de organizație interprofesională se adresează statului membru în care organizația își are sediile și se examinează de către acesta.

(2) Statele membre iau decizia de acordare sau refuz al recunoașterii organizației în termen de patru luni de la data depunerii cererii.

Articolul 67

Norme de comercializare

(1) În vederea îmbunătățirii și stabilizării funcționării pieței comune a vinurilor, inclusiv strugurii, musturilor și vinurile din care rezultă, statele membre producătoare pot stabili norme de

comercializare privind reglementarea ofertei, în special prin punerea în aplicare a deciziilor luate de organizațiile inter-profesionale.

Aceste norme trebuie să fie proporționale cu obiectivul urmărit și nu trebuie:

- (a) să se refere la tranzacții ulterioare primei desfaceri pe piață a produsului în cauză;
 - (b) să permită fixarea prețurilor, inclusiv cu titlu indicativ sau de recomandare;
 - (c) să indisponibilizeze un procent excesiv din recoltă, care ar fi în mod normal disponibil;
 - (d) să permită refuzul eliberării atestatelor naționale și comunitare necesare circulației și comercializării vinurilor, dacă această comercializare este conformă cu normele menționate anterior.
- (2) Normele menționate la alineatul (1) trebuie aduse *in extenso* la cunoștința operatorilor prin apariția într-o publicație oficială a respectivului stat membru.

Articolul 68

Monitorizarea

Statele membre:

- (a) efectuează, la intervale regulate, verificări privind respectarea de către organizațiile de producători și de către organizațiile interprofesionale a condițiilor de recunoaștere prevăzute la articolele 64 și 65;
- (b) retrag recunoașterea, dacă o organizație de producători sau o organizație interprofesională nu mai respectă cerințele relevante și obligă organizațiile respective la plata unor penalități în caz de nerespectare sau de nereguli.

Articolul 69

Comunicare

Statele membre comunică anual Comisiei, cel târziu la 1 martie și prima dată cel târziu la 1 martie 2009, deciziile luate sau acțiunile întreprinse în conformitate cu articolele 66, 67 și 68 în anul calendaristic anterior.

TITLUL IV

COMERȚUL CU ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Articolul 70

Principii generale

- (1) Cu excepția dispozițiilor contrare din prezentul regulament, ratele taxelor vamale din cadrul Tarifului Vamal Comun se aplică produselor cărora li se aplică prezentul regulament.
- (2) Cu excepția dispozițiilor contrare din prezentul regulament sau adoptate în temeiul acestuia, în cadrul schimburilor cu țările terțe se interzice:
 - (a) perceperea oricărei taxe cu efect echivalent unei taxe vamale;
 - (b) aplicarea oricărei restricții cantitative sau măsuri cu efect echivalent.

Articolul 71

Nomenclatura Combinată

Regulile generale de interpretare a Nomenclaturii Combinată și regulile speciale privind aplicarea sa se aplică clasificării produselor cuprinse în prezentul regulament. Nomenclatura tarifară care rezultă din aplicarea prezentului regulament, inclusiv, după caz, definițiile și categoriile care apar în anexele I și IV, este inclusă în Tariful Vamal Comun.

CAPITOLUL II

Licențe de import și de export

Articolul 72

Licențe de import și de export

- (1) În conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), se poate decide ca importurile către Comunitate sau exporturile din Comunitate ale unui sau mai multor produse care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 și 2204 să fie supuse obligației de deținere a unei licențe de import sau de export.
- (2) La aplicarea alineatului (1) se ține cont de necesitatea de a introduce licențe pentru gestionarea piețelor în cauză și, în special, în cazul licențelor de import, pentru monitorizarea importurilor de produse în cauză.

*Articolul 73***Eliberarea licențelor**

Licențele de import și de export se eliberează de către statele membre oricărui solicitant, indiferent de locul în care este stabilit pe teritoriul Comunității, cu excepția unor dispoziții contrare ale unui regulament al Consiliului sau ale oricărui alt tip de act al Consiliului, fără a aduce atingere măsurilor luate pentru aplicarea capitolului IV.

*Articolul 74***Valabilitatea licențelor**

Licențele de import și de export sunt valabile în toată Comunitatea.

*Articolul 75***Garanția**

(1) Cu excepția cazului în care se decide altfel în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), eliberarea licențelor de import și export este condiționată de depunerea unei garanții prin care se asigură că produsele sunt importate sau exportate pe perioada de valabilitate a licenței.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, garanția se pierde în totalitate sau în parte dacă importul sau exportul nu se realizează sau se realizează doar parțial pe perioada de valabilitate a licenței.

*Articolul 76***Garanții speciale**

(1) În ceea ce privește sucurile și musturile care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 și 2204 30, pentru care aplicarea taxelor din Tariful Vamal Comun depinde de prețul de import al produsului, valoarea efectivă a acestui preț este verificată fie pe baza unui control pe fiecare lot, fie utilizând o valoare forfetară la import, calculată de Comisie pe baza prețurilor acelorași produse în țările de origine.

Dacă prețul de intrare declarat al lotului respectiv este mai mare decât valoarea forfetară de import, majorată cu o marjă adoptată în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1) și care nu poate depăși valoarea forfetară cu mai mult de 10 %, se cere depunerea unei garanții egale cu taxele de import, stabilite pe baza valorii forfetare la import.

Dacă prețul de intrare al lotului nu este declarat, aplicarea Tarifului Vamal Comun depinde de valoarea forfetară la import sau de aplicarea, în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), a dispozițiilor relevante ale legislației vamale.

(2) În cazul în care derogările Consiliului prevăzute la punctele B.5 sau C din anexa VI sunt aplicate produselor importate,

importatorii depun o garanție pentru aceste produse la autoritățile vamale desemnate în momentul punerii în liberă circulație. Garanția se restituie în momentul prezentării de către importator a dovezii, acceptate de autoritățile vamale din statul membru al punerii în liberă circulație, că musturile au fost transformate în suc de struguri, utilizate în alte produse decât cele din sectorul vinicol sau, dacă au fost vinificate, că au fost etichetate corespunzător.

*Articolul 77***Măsuri de punere în aplicare**

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) stabilirea criteriilor de determinare a metodei de control care trebuie aplicată;
- (b) elementele care sunt luate în considerare în calculul valorilor forfetare la import;
- (c) nivelurile garanțiilor menționate la articolele 75 și 76 și normele care reglementează restituirea acestora;
- (d) dacă este cazul, lista produselor pentru care sunt necesare licențe de import sau de export;
- (e) dacă este cazul, condițiile de eliberare și durata de valabilitate a licențelor de import sau de export.

CAPITOLUL III

Măsuri de protecție și regimul de perfecționare activă și pasivă*Articolul 78***Măsuri de protecție**

(1) Comisia ia măsuri de protecție în privința importurilor în Comunitate, sub rezerva dispozițiilor alineatului (3) din prezentul articol, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 519/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe⁽¹⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 3285/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor⁽²⁾.

(2) Cu excepția dispozițiilor contrare aplicabile în virtutea oricărui alt act al Consiliului, Comisia ia măsuri de protecție, în temeiul alineatului (3) din prezentul articol, în privința importurilor în Comunitate prevăzute în cadrul acordurilor internaționale încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat.

⁽¹⁾ JO L 67, 10.3.1994, p. 89. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 427/2003 (JO L 65, 8.3.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 349, 31.12.1994, p. 53. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2200/2004 (JO L 374, 22.12.2004, p. 1).

(3) Comisia poate lua măsurile menționate la alineatele (1) și (2) la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă. În cazul în care Comisia primește o cerere din partea unui stat membru, aceasta ia o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Aceste măsuri sunt comunicate statelor membre și se aplică imediat.

Oricare stat membru poate prezenta Consiliului deciziile luate de Comisie în temeiul alineatelor (1) și (2) în termen de cinci zile lucrătoare de la data notificării acestora. Consiliul se reunește imediat. Acesta poate, cu majoritate calificată, să modifice sau să anuleze deciziile respective în termen de o lună de la data la care a fost sesizat.

(4) În cazul în care Comisia consideră că se impune abrogarea sau modificarea măsurilor de protecție adoptate în temeiul alineatului (1) sau (2), aceasta procedează după cum urmează:

- (a) în cazul în care Consiliul a hotărât cu privire la măsura în cauză, Comisia propune Consiliului revocarea sau modificarea acesteia; Consiliul hotărăște cu majoritate calificată;
- (b) în toate celelalte cazuri, măsurile de protecție comunitare sunt revocate sau modificate de Comisie.

Articolul 79

Taxe de import suplimentare

(1) O taxă de import suplimentară se aplică, la nivelul taxei prevăzută la articolul 70 alineatul (1), importurilor de suc de struguri și must de struguri atunci când acestea sunt însoțite de o clauză de salvagardare specială („CSS”) din acordul privind agricultura încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, pentru a evita sau a contracara efectele negative asupra pieței comunitare care pot apărea ca urmare a acestor importuri, în cazul în care:

- (a) importurile se realizează la un preț sub nivelul notificat de Comunitate către OMC; sau
- (b) volumul importurilor din oricare an depășește un anumit nivel.

Volumul menționat la litera (b) se bazează pe posibilitățile de acces pe piață definite, dacă este cazul, ca importuri în procente din consumul național corespondent din ultimii trei ani.

(2) Nu se impun taxe de import suplimentare atunci când este puțin probabil ca importurile să perturbe piața comunitară sau când efectele ar fi disproporționate în raport cu obiectivul urmărit.

(3) În sensul alineatului (1) litera (a), prețurile la import sunt stabilite pe baza prețurilor de import CIF pentru lotul în cauză.

Prețurile de import CIF sunt verificate pe baza prețurilor reprezentative pentru produs pe piața mondială sau pe piața de import a Comunității pentru produsul în cauză.

Articolul 80

Suspendarea regimurilor de perfecționare activă și pasivă

(1) Atunci când piața comunitară este sau riscă să fie perturbată de regimul de perfecționare activă sau pasivă, se poate decide, la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), suspendarea, totală sau parțială, a utilizării regimului de perfecționare activă sau pasivă pentru produsele aflate în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul în care Comisia i se înaintează o cerere de către un stat membru, aceasta adoptă o decizie în acest sens în termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Aceste măsuri sunt comunicate statelor membre și se aplică imediat.

Oricare stat membru poate sesiza Consiliul cu privire la măsurile luate în conformitate cu primul paragraf în termen de cinci zile lucrătoare de la data comunicării. Consiliul se reunește de îndată. Acesta poate să decidă, cu majoritate calificată, să modifice sau să abroge măsurile respective în termen de o lună de la data la care a fost sesizat.

(2) În măsura în care este necesar pentru a se asigura buna funcționare a organizării comune a pieței vitivinicole, recurgerea la regimul de perfecționare activă sau pasivă pentru produsele cărora li se aplică prezentul regulament poate fi interzisă, total sau parțial, de către Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (2) din tratat.

Articolul 81

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

CAPITOLUL IV

Norme privind importurile

Articolul 82

Cerințe de import

(1) Cu excepția cazurilor în care se prevăd dispoziții contrare, în special în cadrul acordurilor încheiate în temeiul articolului 300 din tratat, prevederile privind denumirea de origine și indicațiile geografice și etichetarea stabilite la titlul III capitolele III și IV din prezentul regulament, după caz, și la articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament se aplică produselor care intră sub incidența codurilor NC 2009 61, 2009 69 și 2204, care sunt importate în Comunitate.

(2) Cu excepția dispozițiilor contrare din acordurile încheiate în temeiul articolului 300 din tratat, produsele menționate la alineatul (1) din prezentul articol se obțin în conformitate cu practicile oenologice recomandate și publicate de OIV sau autorizate de Comunitate în conformitate cu prezentul regulament și cu măsurile de punere în aplicare ale acestuia.

(3) Importul produselor menționate la alineatul (1) este condiționat de prezentarea:

- (a) unui certificat care să ateste conformitatea cu dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), întocmit de un organism competent, inclus pe o listă care urmează să fie dată publicității de către Comisie, din țara de origine a produsului;
- (b) unui raport de analiză întocmit de un organism sau departament numit de statul din care provine producătorul, în măsura în care produsul este destinat consumului uman direct.

Articolul 83

Contingente tarifare

(1) Contingentele tarifare pentru importul produselor cărora li se aplică prezentul regulament care rezultă din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat sau dintr-un alt act al Consiliului sunt deschise și gestionate conform procedurii menționate la articolul 113 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Contingentele tarifare sunt gestionate astfel încât să se evite orice discriminare între operatorii implicați, prin aplicarea uneia dintre metodele următoare, a unei combinații de metode sau a unei alte metode adecvate:

- (a) metoda bazată pe ordinea cronologică de depunere a cererilor (conform principiului „primul sosit, primul servit”);
- (b) metoda de repartizare proporțional cu cantitățile solicitate la depunerea cererilor („metoda examinării simultane”);
- (c) metoda bazată pe luarea în considerare a structurilor comerciale tradiționale („metoda operatori tradiționali/nou-veniți”).

(3) Metoda adoptată pentru gestionarea contingentelor tarifare trebuie să ia în considerare, dacă este cazul, necesitățile de aprovizionare ale pieței comunitare și necesitatea de a proteja echilibrul pieței.

Articolul 84

Măsurile de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde în special:

- (a) detalii privind cerințele de import;
- (b) garanții privind natura, proveniența și originea produsului;
- (c) recunoașterea documentului care permite verificarea garanțiilor prevăzute la litera (b).

TITLUL V

POTENȚIALUL DE PRODUCȚIE

CAPITOLUL I

Plantări ilegale

Articolul 85

Plantări ilegale care au avut loc după data de 31 august 1998

(1) Producătorii defrișează pe propria cheltuială suprafețele plantate cu viță-de-vie fără a avea dreptul corespunzător de plantare, dacă este cazul, după data de 31 august 1998.

(2) Până la efectuarea defrișării în temeiul alineatului (1), strugurii și produsele din struguri care provin de pe suprafețele menționate la alineatul respectiv pot fi puse în circulație doar în vederea distilării, exclusiv pe cheltuiala producătorului. Din produsele rezultate în urma distilării nu poate fi fabricat un alcool având o tărie alcoolică dobândită în volume mai mică sau egală cu 80 % vol.

(3) Fără a aduce atingere, după caz, sancțiunilor anterioare impuse de statele membre, după data de 31 decembrie 2008, statele membre aplică, în cazul producătorilor care nu au respectat obligația defrișării, sancțiuni proporționale cu gravitatea, importanța și durata nerespectării.

(4) Până la data de 1 martie a fiecărui an, statele membre notifică Comisiei suprafețele care au fost plantate cu viță-de-vie fără un drept corespunzător de plantare după 31 august 1998 și suprafețele care au fost defrișate în temeiul alineatului (1).

(5) Sfârșitul interdicției tranzitorii de noi plantări la 31 decembrie 2015, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1), nu afectează obligațiile prevăzute în prezentul articol.

Articolul 86

Regularizarea obligatorie a plantărilor ilegale efectuate înainte de 1 septembrie 1998

(1) În schimbul achitării unei taxe și nu mai târziu de 31 decembrie 2009, producătorii regularizează suprafețele plantate cu viță-de-vie fără un drept corespunzător de plantare, după caz, înainte de 1 septembrie 1998.

Fără a aduce atingere niciunei proceduri din cadrul închiderii conturilor, primul paragraf nu se aplică în cazul suprafețelor regularizate în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999.

(2) Taxa menționată la alineatul (1) se stabilește de către statele membre. Aceasta echivalează cu cel puțin dublul valorii medii a dreptului corespunzător de plantare pentru regiunea în cauză.

(3) Până la efectuarea regularizării în temeiul alineatului (1), strugurii și produsele din struguri care provin de pe suprafețele menționate la alineatul respectiv pot fi puse în circulație doar în vederea distilării, exclusiv pe cheltuiala producătorului. Din aceste produse nu poate fi fabricat un alcool având o tărie alcoolică dobândită în volume mai mică sau egală cu 80 % vol.

(4) Suprafețele plantate ilegal menționate la alineatul (1) și care nu sunt regularizate în conformitate cu acel alineat până la 31 decembrie 2009 sunt defrișate de către producătorii respectivi pe cheltuiala acestora.

Statele membre aplică, în cazul producătorilor care nu respectă obligația defrișării, sancțiuni proporționale cu gravitatea, importanța și durata nerespectării.

Până la efectuarea defrișării menționate la primul paragraf, alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) Până la data de 1 martie a fiecăruia dintre anii relevanți, statele membre aduc la cunoștința Comisiei:

- (a) suprafețele plantate cu viță-de-vie, fără un drept corespunzător de plantare, înainte de 1 septembrie 1998;
- (b) suprafețele regularizate în conformitate cu alineatul (1), taxele prevăzute la alineatul respectiv și valoarea medie a drepturilor de plantare regionale, în conformitate cu alineatul (2).

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei, pentru prima dată până la 1 martie 2010, suprafețele defrișate în conformitate cu alineatul (4) primul paragraf.

(6) Sfârșitul interdicției tranzitorii de noi plantări la 31 decembrie 2015, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1), nu afectează obligațiile prevăzute la alineatele (3), (4) și (5).

Articolul 87

Controlul lipsei circulației sau al distilării

(1) În ceea ce privește articolul 85 alineatul (2) și articolul 86 alineatele (3) și (4), statele membre solicită probe privind lipsa circulației produselor în cauză sau, în cazul în care produsele în cauză sunt distilate, solicită prezentarea contractelor de distilare.

(2) Statele membre verifică lipsa circulației și distilarea menționate la alineatul (1). Acestea aplică sancțiuni în caz de nerespectare.

(3) Statele membre aduc la cunoștința Comisiei suprafețele de pe care sunt recoltate produsele care fac obiectul distilării și volumele corespunzătoare de alcool.

Articolul 88

Măsuri adiacente

Suprafețele menționate la articolul 86 alineatul (1) primul paragraf, atâta timp cât nu sunt regularizate, și suprafețele menționate la articolul 85 alineatul (1) nu beneficiază de nicio măsură de sprijin național sau comunitar.

Articolul 89

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) detalii privind cerințele referitoare la comunicările din partea statelor membre, inclusiv eventualele reduceri ale alocărilor bugetare prevăzute în anexa II în caz de nerespectare a acestora;
- (b) detalii privind sancțiunile care pot fi impuse de statele membre în caz de nerespectare a obligațiilor prevăzute la articolele 85, 86 și 87.

CAPITOLUL II

Regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare

Articolul 90

Interdicția tranzitorie privind plantarea viței-de-vie

(1) Fără a aduce atingere articolului 24 și, în special, alineatului (3) din acesta, se interzice plantarea de viță-de-vie cu soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 24 alineatul (1), până la 31 decembrie 2015.

(2) De asemenea, până la 31 decembrie 2015 este interzisă supraaltoirea soiurilor de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 24 alineatul (1) pe alte soiuri decât soiurile de struguri de vinificație menționate la articolul respectiv.

(3) Sub rezerva alineatelor (1) și (2), plantarea și supraaltoirea în sensul acestor alineate sunt permise dacă sunt efectuate în temeiul:

- (a) unui drept de plantare nouă, în sensul articolului 91;
- (b) unui drept de replantare, în sensul articolului 92;
- (c) unui drept de plantare acordat pe o rezervă, în sensul articolelor 93 și 94.

(4) Drepturile de plantare menționate la alineatul (3) se acordă în hectare.

(5) Articolele 91-96 se aplică până la 31 decembrie 2015.

(6) Statele membre pot hotărî să mențină interdicția menționată la alineatul (1) pe teritoriul acestora sau pe anumite părți ale teritoriului acestora, cel târziu până la 31 decembrie 2018. În aceste cazuri, normele care reglementează regimul tranzitoriu al drepturilor de plantare, astfel cum este stabilit în prezentul capitol, inclusiv în prezentul articol, se aplică în consecință în statul membru respectiv.

Articolul 91

Drepturile de plantare nouă

(1) Statele membre pot acorda producătorilor drepturi de plantare nouă pentru suprafețele:

- (a) destinate noilor plantări efectuate în cadrul măsurilor de comasare sau a măsurilor de expropriere pentru cauză de utilitate publică în conformitate cu legislația națională;
- (b) destinate unor activități experimentale;
- (c) destinate culturii de viță-mamă pentru altoi;
- (d) ale căror produse vitivinicole sunt destinate în exclusivitate consumului de către gospodăria viticultorului.

(2) Drepturile de plantare nouă acordate se exercită:

- (a) de producătorul căruia îi sunt acordate;
- (b) înainte de sfârșitul celui de-al doilea an vinicol care urmează anului în care au fost acordate;
- (c) în scopurile în care au fost acordate.

Articolul 92

Drepturile de replantare

(1) Statele membre acordă drepturi de replantare producătorilor care au efectuat o defrișare pe suprafața plantată cu viță-de-vie.

Cu toate acestea, suprafețele defrișate pentru care s-a acordat o primă de defrișare în conformitate cu capitolul III nu generează drepturi de replantare.

(2) Statele membre pot acorda drepturi de replantare producătorilor care se angajează să efectueze o defrișare pe suprafața plantată cu viță-de-vie. În astfel de cazuri, suprafața în cauză este defrișată cel mai târziu la sfârșitul celui de-al treilea an de la plantarea noilor vițe pentru care s-au acordat drepturile de replantare.

(3) Drepturile de replantare acordate corespund unei suprafețe de cultură pură echivalente cu suprafața defrișată.

(4) Drepturile de replantare sunt exercitate în exploatarea pentru care au fost acordate. Statele membre pot prevedea ca aceste drepturi să nu fie exercitate decât pe suprafața pe care s-a efectuat defrișarea.

(5) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (4), statele membre pot decide că drepturile de replantare pot fi transferate, parțial sau în totalitate, unei alte exploatare de pe teritoriul aceleiași stat membru în următoarele cazuri:

- (a) dacă o parte a respectivei exploatare este transferată celei de-a doua exploatare;
- (b) dacă suprafețe de pe cea de-a doua exploatare sunt destinate:
 - (i) producției de vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată; sau
 - (ii) culturii de viță-mamă pentru altoi.

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca aplicarea derogărilor prevăzute la primul paragraf să nu determine o mărire globală a potențialului de producție de pe teritoriul lor, în special dacă sunt efectuate transferuri de la suprafețe neirigate către suprafețe irigate.

(6) Alineatele (1)-(5) se aplică *mutatis mutandis* drepturilor similare cu drepturile de replantare, dobândite în temeiul unei legislații comunitare sau naționale anterioare.

(7) Drepturile de replantare acordate în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 se utilizează în perioadele prevăzute în acest sens în respectivul regulament.

Articolul 93

Rezervele naționale și regionale cu drepturi de plantare

(1) În vederea îmbunătățirii gestionării potențialului de producție, statele membre creează o rezervă națională sau rezerve regionale cu drepturi de plantare.

(2) Statele membre care au constituit rezerve naționale sau regionale cu drepturi de plantare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 pot păstra aceste rezerve cât timp acestea aplică regimul tranzitoriu al dreptului de plantare în conformitate cu prezentul capitol.

(3) Următoarele drepturi de plantare se alocă rezervelor naționale sau regionale, dacă nu sunt utilizate în termenul prescris:

- (a) drepturile de plantare nouă;
- (b) drepturile de replantare;
- (c) drepturile de plantare acordate pe rezervă.

(4) Producătorii pot transfera drepturile de replantare către rezervele naționale sau regionale. Condițiile unui astfel de transfer, efectuat, dacă este cazul, în schimbul unei plăți din fondurile naționale, se stabilesc de către statele membre, în funcție de interesele legitime ale părților.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide să nu pună în aplicare un sistem de rezerve, cu condiția să poată dovedi că există pe teritoriul lor un sistem alternativ eficient pentru gestionarea drepturilor de plantare. Dacă este necesar, sistemul alternativ poate deroga de la dispozițiile relevante ale prezentului capitol.

Primul paragraf se aplică și statelor membre care încetează să administreze rezerve naționale sau regionale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1493/1999.

Articolul 94

Acordarea drepturilor de plantare pe rezervă

- (1) Statele membre pot acorda drepturi pe o rezervă:
 - (a) cu titlu gratuit producătorilor în vârstă de până la patruzeci de ani, care posedă o capacitate profesională suficientă și care se stabilesc pentru prima dată și care au calitatea de șefi ai exploatației viticole;
 - (b) în schimbul unei plăți efectuate în casieriile naționale sau, eventual, regionale, producătorilor care au intenția de a utiliza drepturile pentru a planta podgorii a căror producție are un deosebit de asigurare.

Statele membre definesc criteriile de stabilire a cuantumului plății prevăzute la litera (b), care poate varia în funcție de viitorul produs final al podgoriilor respective și de perioada tranzitorie rămasă în care se aplică interdicția de noi plantări, prevăzută la articolul 90 alineatele (1) și (2).

- (2) În cazul în care drepturile de plantare pe o rezervă sunt utilizate, statele membre se asigură că:
 - (a) locul în care sunt exercitate drepturile de plantare acordate pe o rezervă, precum și soiurile și tehnicile utilizate pentru cultură garantează compatibilitatea producției ulterioare cu cererea pieței;
 - (b) randamentele sunt reprezentative pentru media regiunii în care sunt utilizate aceste drepturi, în special dacă drepturile de plantare provenite de pe suprafețe neirigate sunt utilizate pe suprafețe irigate.
- (3) Drepturile de plantare atribuite unei rezerve care nu sunt utilizate înainte de sfârșitul celui de-al doilea an vinicol după cel în cursul căruia au fost acordate se retrag și sunt reatribuite rezervei.
- (4) Drepturile de plantare pe o rezervă își pierd valabilitatea dacă nu sunt acordate înainte de sfârșitul celui de-al cincilea an vinicol de la atribuirea lor pe acea rezervă.

(5) Dacă într-un stat membru există rezerve regionale, acesta poate stabili norme care să autorizeze transferul drepturilor de plantare între rezervele regionale. Dacă într-un stat membru coexistă rezerve regionale și naționale, acesta poate, de asemenea, să autorizeze transferuri între astfel de rezerve.

Transferurile pot fi afectate de un coeficient de reducere.

Articolul 95

De minimis

Prezentul capitol nu se aplică în statele membre în care regimul comunitar al drepturilor de plantare nu s-a aplicat până la 31 decembrie 2007.

Articolul 96

Norme naționale mai stricte

Statele membre pot adopta norme naționale mai stricte în ceea ce privește acordarea drepturilor de plantare nouă sau a celor de replantare. Ele pot impune ca cererile respective și informațiile relevante care urmează să fie furnizate în acest sens să fie completate cu alte indicații necesare în scopul urmăririi evoluției potențialului de producție.

Articolul 97

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) dispoziții care permit evitarea cheltuielilor administrative excesive în cursul aplicării dispozițiilor prezentului capitol;
- (b) coexistența podgoriilor în conformitate cu articolul 92 alineatul (2);
- (c) aplicarea coeficientului de reducere prevăzut la articolul 94 alineatul (5).

CAPITOLUL III

Schema de defrișare

Articolul 98

Domeniu de aplicare și definiție

Prezentul capitol stabilește condițiile în care viticultorilor li se acordă o primă pentru defrișarea podgoriilor (denumită în continuare „prima de defrișare”).

*Articolul 99***Durata schemei**

Schema de defrișare se aplică până la sfârșitul anului vinicol 2010-2011.

*Articolul 100***Condiții de eligibilitate**

Prima de defrișare se acordă numai dacă suprafața în cauză îndeplinește următoarele condiții:

- (a) nu a făcut obiectul unui sprijin comunitar sau național pentru măsuri de restructurare și reconversie în cei zece ani vinicoli care precedă solicitarea de defrișare;
- (b) nu a făcut obiectul unui sprijin comunitar în cadrul niciunei alte organizări comune a pieței în cei cinci ani vinicoli care precedă solicitarea de defrișare;
- (c) este întreținută;
- (d) nu este mai mică de 0,1 hectare. Cu toate acestea, dimensiunea minimă poate fi de 0,3 hectare, dacă un stat membru decide astfel, pentru anumite regiuni administrative ale aceluși stat membru în care media suprafeței plantate cu viță-de-vie a unei exploatații viticole depășește un hectar;
- (e) cultivarea ei nu a încălcat nicio dispoziție națională sau comunitară aplicabilă;
- (f) este plantată cu un soi de struguri de vinificație care poate fi clasificat conform articolului 24 alineatul (1).

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la litera (e), suprafețele regularizate în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 și cu articolul 86 alineatul (1) din prezentul regulament sunt eligibile pentru prima de defrișare.

*Articolul 101***Cuantumul primei de defrișare**

- (1) Bărele primelor de defrișare care urmează să fie acordate se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).
- (2) Cuantumul specific al primei de defrișare se stabilește de statele membre în limita baremelor menționate la alineatul (1) și pe baza randamentelor obținute anterior de exploatarea respectivă.

*Articolul 102***Procedura și bugetul**

- (1) Producătorii interesați prezintă cereri de acordare a primei de defrișare autorităților corespunzătoare din statele membre până la data de 15 septembrie a fiecărui an. Statele membre pot

fixa o dată anterioară datei de 15 septembrie, cu condiția ca aceasta să fie situată după 30 iunie și cu condiția ca acestea să acorde atenția cuvenită, acolo unde este cazul, aplicării scutirilor prevăzute la articolul 104.

(2) Statele membre desfășoară controale administrative cu privire la cererile primite, analizează cererile eligibile și notifică Comisiei, până la data de 15 octombrie a fiecărui an, suprafața totală și sumele reprezentate de cererile respective, defalcate pe regiuni și pe categorii de randamente.

(3) Bugetul maxim anual pentru schema de defrișare este stabilit în anexa VII.

(4) Până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), se stabilește procentul unic de acceptare a sumelor notificate, dacă suma totală notificată Comisiei de statele membre depășește resursele bugetare disponibile, avându-se în vedere, după caz, aplicarea articolului 104 alineatele (2) și (3).

(5) Până la data de 1 februarie a fiecărui an, statele membre acceptă cererile:

- (a) privind suprafețele incluse integral în cerere, în cazul în care Comisia nu a stabilit un procent în sensul alineatului (4); sau
- (b) privind suprafețele care rezultă în urma aplicării procentului menționat la alineatul (4) pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii și în conformitate cu următoarele priorități:
 - (i) statele membre acordă prioritate solicitanților a căror cerere pentru prima de defrișare acoperă întreaga podgorie;
 - (ii) statele membre acordă în al doilea rând prioritate solicitanților care au peste 55 de ani, în cazul în care statele membre prevăd acest lucru.

Până la data de 1 martie a fiecărui an, statele membre aduc la cunoștința Comisiei cererile acceptate defalcate pe regiuni și pe categorii de randament și suma totală a primelor de defrișare plătite pe regiune.

(6) Pentru anul vinicol precedent, statele membre aduc la cunoștința Comisiei, până la data de 1 decembrie a fiecărui an:

- (a) suprafețele defrișate defalcate pe regiuni și pe categorii de randament;
- (b) suma totală a primelor de defrișare plătite pe regiune.

*Articolul 103***Condiționalitate**

În cazul în care se constată că un agricultor nu a îndeplinit, pe exploatarea sa, oricând în decurs de trei ani de la plata primei de defrișare, cerințele de reglementare în materie de gestionare și

bunele condiții agricole și de mediu menționate la articolele 3-7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și în cazul în care nerespectarea este rezultatul unei acțiuni sau al unei omisiuni direct imputabile agricultorului, suma de plată este redusă sau anulată, fie parțial, fie în întregime, în funcție de gravitatea, durata, permanența și repetiția nerespectării, iar agricultorul este obligat, dacă este cazul, să ramburseze această sumă în conformitate cu condițiile stabilite în dispozițiile respective.

Articolul 104

Scutiri

(1) Un stat membru poate decide respingerea tuturor cererilor ulterioare menționate la articolul 102 alineatul (1) atunci când totalitatea suprafețelor defrișate pe teritoriul său reprezintă 8 % din suprafața cultivată cu viță-de-vie a statului în cauză prevăzută în anexa VIII.

Un stat membru poate decide respingerea tuturor cererilor ulterioare menționate la articolul 102 alineatul (1) pentru o regiune atunci când totalitatea suprafețelor defrișate din acea regiune reprezintă 10 % din suprafața cultivată cu viță-de-vie a regiunii în cauză.

(2) Se poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), încetarea aplicării schemei de defrișare într-un stat membru dacă, luând în considerare cererile în curs, continuarea defrișării ar duce la o suprafață defrișată totală de peste 15 % din suprafața totală cultivată cu viță-de-vie a statului membru respectiv prevăzută în anexa VIII.

(3) Se poate decide, în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), încetarea aplicării schemei de defrișare într-un stat membru dacă, luând în considerare cererile în curs, continuarea defrișării ar duce la o suprafață defrișată totală de peste 6 % din suprafața totală cultivată cu viță-de-vie a statului membru respectiv prevăzută în anexa VIII pentru acel an de aplicare a schemei.

(4) Statele membre pot declara podgoriile situate în zone de munte și de pantă abruptă drept neeligibile pentru schema de defrișare, în conformitate cu condițiile care urmează să fie stabilite conform procedurii menționate la articolul 113 alineatul (1).

(5) Statele membre pot declara o zonă drept neeligibilă pentru schema de defrișare, în cazul în care aplicarea regimului ar fi incompatibilă cu preocupările legate de mediu. Zonele declarate neeligibile din aceste motive nu trebuie să depășească 3 % din suprafața totală cultivată cu viță-de-vie prevăzută în anexa VIII.

(6) Grecia poate declara zonele plantate cu viță-de-vie din insulele din Marea Egee și Insulele Ionice grecești, cu excepția insulelor Creta și Eubeea, neeligibile în cadrul schemei de defrișare.

(7) Schema de defrișare stabilită în prezentul capitol nu se aplică în Insulele Azore, Madeira și Canare.

(8) Până la data de 1 august a fiecărui an și pentru prima dată la 1 august 2008, statele membre care decid să facă uz de posibilitatea prevăzută la alineatele (4)-(6) aduc la cunoștința Comisiei, în legătură cu măsura de defrișare care urmează să fie pusă în aplicare:

- (a) zonele declarate neeligibile;
- (b) justificarea pentru neeligibilitate în conformitate cu alineatele (4) și (5).

(9) Statele membre acordă prioritate agricultorilor din zonele neeligibile sau declarate neeligibile, în temeiul alineatelor (4)-(7), pentru alte măsuri de sprijin stabilite în prezentul regulament, în special, dacă este cazul, pentru măsura de restructurare și reconversie din cadrul programelor de sprijin și al măsurilor de dezvoltare rurală.

Articolul 105

De minimis

Prezentul capitol nu se aplică statelor membre în care producția de vin nu depășește 50 000 hectolitri pe an vinicol. Această producție se calculează pe baza producției medii obținute în cursul ultimilor cinci ani vinicoli.

Articolul 106

Ajutor național suplimentar

Statele membre pot acorda un ajutor național suplimentar pentru defrișare de până la 75 % din prima de defrișare aplicabilă, pe lângă prima de defrișare acordată.

Articolul 107

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului capitol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) detalii privind condițiile de eligibilitate menționate la articolul 100, în special în ceea ce privește dovezile că zonele au fost întreținute corespunzător în 2006 și 2007;
- (b) baremele și nivelurile primei menționate la articolul 101;
- (c) criteriile de scutire în sensul articolului 104;
- (d) cerințele de raportare de către statele membre cu privire la punerea în aplicare a schemei de defrișare, incluzând sancțiunile în caz de întârziere a raportării și informațiile furnizate de statele membre producătorilor în ceea ce privește disponibilitatea schemei;

- (e) cerințele de raportare privind ajutorul național suplimentar;
- (f) termenele de plată.

Articolul 112

Documentele însoțitoare și registrul

(1) Produsele menționate în prezentul regulament nu pot circula în interiorul Comunității decât însoțite de un document autorizat oficial.

(2) Persoanele fizice sau juridice sau grupurile de persoane care dețin produse cărora li se aplică prezentul regulament pentru exercitarea profesiei lor, în special producătorii, îmbuteliatorii și prelucrătorii, precum și comercianții care urmează să fie stabiliți în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), au obligația să țină registre cu intrările și ieșirile acestor produse.

Articolul 113

Procedura comitetului

(1) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 195 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat:

- (a) Comisia este sprijinită de către un comitet de reglementare;
- (b) se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE;
- (c) perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 114

Resurse financiare

Măsurile prevăzute la titlul II capitolul I, cu excepția măsurii menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și la titlul V capitolul III reprezintă intervenții pentru reglementarea piețelor agricole, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.

Articolul 115

Schimbul de informații între statele membre și Comisie

(1) Statele membre și Comisia își transmit reciproc orice informații necesare pentru aplicarea prezentului regulament, în special în vederea monitorizării și analizei pieței și pentru a respecta obligațiile internaționale privind produsele cărora li se aplică prezentul regulament.

(2) Normele detaliate se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1) pentru a stabili care informații sunt necesare pentru aplicarea alineatului (1) din prezentul articol, precum și forma, conținutul, durata și termenele limită, precum și modalitățile de transmitere către Comisie sau de punere la dispoziția acesteia a informațiilor și a documentelor.

TITLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 108

Registrul culturilor de viță-de-vie

(1) Statele membre țin un registru al culturilor de viță-de-vie, care conține informații actualizate privind potențialul de producție.

(2) Statelor membre a căror suprafață totală cultivată cu viță-de-vie care produce soiuri de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 24 alineatul (1) este sub 500 de hectare nu le revine obligația menționată la alineatul (1).

Articolul 109

Inventarul

Statele membre care adoptă măsura de „restructurare și reconversie a podgoriilor” în cadrul programelor lor de sprijin, în conformitate cu articolul 11, trimit Comisiei, pe baza registrului culturilor de viță-de-vie menționat la articolul 108, până la data de 1 martie a fiecărui an și pentru prima dată la 1 martie 2009, un inventar actualizat al potențialului lor de producție.

Articolul 110

Durata registrului culturilor de viță-de-vie și a inventarului

În conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1), se poate decide ca articolul 108 și articolul 109 să nu se mai aplice după data de 1 ianuarie 2016.

Articolul 111

Declarațiile obligatorii

(1) Producătorii de struguri destinați vinificației, precum și producătorii de must și de vin trebuie să declare în fiecare an autorităților naționale competente cantitățile de produse din ultima recoltă.

(2) Comercianții de struguri destinați producției de vin pot fi obligați de statele membre să declare în fiecare an cantitățile comercializate din ultima recoltă.

(3) Producătorii de must și de vin și comercianții, cu excepția comercianților cu amănuntul, trebuie să declare în fiecare an autorităților naționale competente cantitățile de must și de vin pe care le dețin, fie că provin din recolta anului în curs, fie din recoltele anilor anteriori. Mustul și vinurile importate din țările terțe fac obiectul unei mențiuni speciale.

*Articolul 116***Monitorizarea**

În vederea aplicării prezentului regulament, statele membre se asigură că respectivele proceduri de administrare și control din domeniu sunt compatibile cu Sistemul Integrat de Administrare și Control (IACS) în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) baza de date electronică;
- (b) sistemele de identificare a parcelelor agricole menționate la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;
- (c) controalele administrative.

Aceste proceduri trebuie să permită funcționarea comună sau schimbul de informații cu IACS fără probleme sau conflicte.

*Articolul 117***Controalele și sancțiunile administrative și raportarea acestora**

Cu excepția aspectelor reglementate prin articolul 145 litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1) din prezentul regulament următoarele dispoziții:

- (a) normele privind asigurarea unei aplicări uniforme a dispozițiilor comunitare în sectorul vitivinicol, în special în ceea ce privește controalele și normele de reglementare a procedurilor financiare specifice pentru punerea în aplicare a controalelor;
- (b) normele privind controalele administrative și fizice efectuate de statele membre în ceea ce privește respectarea obligațiilor ce decurg din aplicarea prezentului regulament;
- (c) un sistem pentru aplicarea sancțiunilor administrative în cazul în care se constată nerespectări ale oricăreia dintre obligațiile care decurg din aplicarea prezentului regulament, luând în considerare gravitatea, durata, permanența și repetiția nerespectării respective;
- (d) normele privind recuperarea plăților necuvenite care rezultă din aplicarea prezentului regulament;
- (e) normele privind raportarea controalelor efectuate și a rezultatelor acestora.

*Articolul 118***Desemnarea autorităților naționale responsabile**

(1) Fără a aduce atingere articolului 47, statele membre desemnează una sau mai multe autorități responsabile cu controlarea respectării dispozițiilor comunitare din sectorul vitivinicol. Statele membre desemnează, în special, laboratoarele autorizate să efectueze analize oficiale în sectorul vitivinicol. Laboratoarele desemnate trebuie să îndeplinească criteriile

generale de funcționare a laboratoarelor de testare stabilite în ISO/IEC 17025.

(2) Statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților și laboratoarelor menționate la alineatul (1). Comisia face publice aceste informații.

*Articolul 119***Ajutorul național pentru distilarea de criză**

(1) Începând de la 1 august 2012, statele membre pot acorda ajutor național producătorilor de vin pentru distilarea voluntară sau obligatorie a vinului în cazuri justificate de criză.

(2) Ajutorul menționat la alineatul (1) trebuie să fie proporțional și să permită soluționarea crizei.

(3) Valoarea totală a ajutorului disponibil pentru acest ajutor într-un stat membru, în orice an, nu depășește 15 % din fondurile totale disponibile pentru fiecare stat membru stabilite în anexa II pentru anul respectiv.

(4) Statele membre care doresc să facă uz de ajutorul menționat la alineatul (1) înaintează Comisiei o notificare motivată corespunzător. Decizia privind aprobarea măsurii și posibilitatea de acordare a ajutorului se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).

(5) Alcoolul rezultat din distilarea menționată la alineatul (1) este folosit exclusiv în scopuri industriale sau energetice pentru a se evita denaturarea concurenței.

*Articolul 120***Raportul Comisiei**

Comisia întocmește un raport până la sfârșitul anului 2012, ținând seama în special de experiența acumulată în urma punerii în aplicare a reformei.

*Articolul 121***Măsuri de punere în aplicare**

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 alineatul (1).

Aceste măsuri pot cuprinde, în special:

- (a) detalii privind registrul culturilor de viță-de-vie prevăzut la articolul 108, în special detalii privind utilizarea acestuia în vederea monitorizării și controlului potențialului de producție;
- (b) detalii privind inventarul prevăzut la articolul 109, în special detalii privind utilizarea acestuia în vederea monitorizării și controlului potențialului de producție;
- (c) detalii privind măsurarea suprafețelor;

- (d) sancțiuni în caz de nerespectare a cerințelor de raportare;
- (e) declarațiile obligatorii prevăzute la articolul 111;
- (f) documentele însoțitoare și registrul prevăzute la articolul 112;
- (g) detalii privind ajutorul național menționat la articolul 119.

TITLUL VII

MODIFICĂRI, DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

CAPITOLUL I

Modificări*Articolul 122***Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1493/1999**

La articolul 2 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999, cuvintele „31 iulie 2002” se înlocuiesc cu următorul text:

„31 iulie 2008”.

*Articolul 123***Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1782/2003**

Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 33 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) li s-a acordat o plată în cursul perioadei de referință prevăzute la articolul 38 în temeiul a cel puțin uneia dintre schemele de sprijin prevăzute în anexa VI sau, în cazul uleiului de măsline, în anii de comercializare menționați la articolul 37 alineatul (1) paragraful al doilea sau, în cazul sfeclei de zahăr, al trestiei de zahăr și al cicerii, dacă au beneficiat de ajutorul de piață în cursul perioadei reprezentative menționate în anexa VII punctul K, sau, în cazul bananelor, dacă au beneficiat de compensații pentru pierderi de venit în cursul perioadei reprezentative menționate în anexa VII punctul L, sau, în cazul fructelor și legumelor, dacă au fost producători de fructe și legume, de cartofi alimentari și de pepiniere în cursul perioadei reprezentative aplicate de statele membre produselor respective în conformitate cu anexa VII punctul M, sau, în cazul vinului, dacă au primit un drept la plată astfel cum este prevăzut în anexa VII punctele N și O.”;

2. la articolul 37 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Pentru vin cuantumului de referință se calculează și se ajustează în conformitate cu anexa VII punctele N și O.”;

3. la articolul 41 se introduce următorul alineat:

„(1b) În cazul vinului și luând în considerare ultimele informații furnizate de statele membre în temeiul articolului 9 și al articolului 102 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (*), Comisia adaptează plafoanele naționale stabilite în anexa VIII la prezentul regulament în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2). Până la data de 1 decembrie a anului anterior adaptării plafoanelor naționale, statele membre comunică Comisiei valoarea medie regională a drepturilor menționate la punctul N din anexa VII la prezentul regulament.

(*) JO L 148, 6.6.2008, p. 1.”;

4. la articolul 43 alineatul (2) se introduce următoarea literă:

„(ad) în cazul vinului, numărul de hectare astfel cum este calculat în conformitate cu anexa VII punctele N și O.”;

5. la articolul 44, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) «Hectar eligibil pentru ajutor» reprezintă orice suprafață agricolă a exploatației, cu excepția suprafețelor ocupate cu păduri sau destinate unor activități neagricole.”;

6. articolul 51 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 51***Utilizarea agricolă a terenurilor**

Agricultorii pot utiliza parcelele declarate în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) pentru orice activitate agricolă.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot decide până la 1 noiembrie 2007 că, până la o dată care urmează a fi stabilită de statul membru, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2010, parcelele din una sau mai multe regiuni ale statelor membre pot să nu fie utilizate în continuare pentru:

- (a) producția a cel puțin unuia dintre produsele menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 și la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96. Cu toate acestea, în acest caz statele membre pot decide să permită cultivarea de culturi secundare pe hectarele eligibile pe o perioadă de maximum trei luni începând cu data de 15 august a fiecărui an; cu toate acestea, la solicitarea statului membru, data respectivă se modifică în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) pentru regiunile în care cerealele sunt în mod normal recoltate mai devreme din motive climatice;
- (b) producția de cartofi alimentari; și/sau
- (c) pepiniere.”;

7. la articolul 63 alineatul (3), se adaugă paragraful următor:
- „În ceea ce privește includerea componentei «vin» în regimul de plată unică, statele membre pot hotărî, până la 1 aprilie 2009, aplicarea derogării prevăzute la primul paragraf.”;
8. la articolul 71c se adaugă următorul alineat:
- „În cazul vinului și luând în considerare ultimele informații furnizate de statele membre în temeiul articolului 9 și al articolului 102 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008, Comisia adaptează plafoanele naționale stabilite în anexa VIIIa la prezentul regulament în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) din prezentul regulament. Până la data de 1 decembrie a anului anterior adaptării plafoanelor naționale, statele membre comunică Comisiei valoarea medie regională a drepturilor menționate la punctul N din anexa VII la prezentul regulament.”;
9. la articolul 145:
- se adaugă următoarea literă:
- „(de) norme detaliate privind includerea ajutorului pentru vin în regimul de plată unică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2008.”;
- se adaugă următoarea literă:
- „(na) în ceea ce privește vinul, norme detaliate privind ecocon condiționalitatea, astfel cum se prevede la articolele 20 și 103 din Regulamentul (CE) nr. 479/2008.”;
10. în a doua coloană din anexa IV, ultima liniuță se înlocuiește cu liniuța următoare:
- „— menținerea plantațiilor de măslini și a podgoriilor în bune condiții vegetative.”;
11. la anexa VII se adaugă următoarele puncte:
- „N. **Vin (defrișare)**
- Agricultorilor care iau parte la schema de defrișare prevăzută la titlul V capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 li se acordă, în anul următor defrișării, drepturi de plată egale cu numărul de hectare pentru care au primit prima de defrișare.
- Valoarea unitară a acestor drepturi de plată este egală cu media regională a valorii drepturilor din regiunea corespunzătoare. Cu toate acestea, valoarea unitară nu depășește în niciun caz 350 EUR/ha.
- O. Vin (transfer din programele de sprijin)**
- În cazurile în care statele membre aleg să ofere sprijin în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 479/2008, acestea stabilesc valoarea de referință pentru fiecare fermier, precum și hectarele aplicabile menționate la articolul 43 alineatul (2) din prezentul regulament:
- pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii;
- în raport cu o perioadă de referință reprezentativă dintr-unul sau mai mulți ani vinicoli începând cu anul vinicol 2005/2006. Cu toate acestea, criteriile de referință aplicate pentru a stabili valoarea de referință și hectarele aplicabile nu se bazează pe o perioadă de referință care include anii vinicoli de după anul vinicol 2007/2008 în care transferul către programele de sprijin vizează compensația pentru agricultorii care au primit anterior sprijin pentru distilarea alcoolului alimentar sau au fost beneficiarii economici ai sprijinului pentru folosirea mustului de struguri concentrat pentru îmbogățirea vinului în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2008;
- care nu depășește suma totală disponibilă pentru această măsură, prevăzută la articolul 6 litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008.”;
12. în anexa VIII:
- în prima coloană a tabelului, după cuvântul „Italia” se introduce un asterisc;
- sub tabel se adaugă următoarele:
- „(*) Sumele pentru Italia corespunzătoare anilor 2008, 2009 și 2010 se reduc cu 20 milioane EUR [a se vedea nota de subsol din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 479/2008].”.

(*) JO L 95, 5.4.2007, p. 1.

Articolul 124

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1290/2005

La articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia stabilește sumele care, în temeiul articolului 10 alineatul (2) și al articolelor 143d și 143e din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 378/2007 al Consiliului din 27 martie 2007 de stabilire a normelor pentru modularea voluntară a plăților directe prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 (*) și al articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 (*) privind organizarea comună a pieței vitivinicole, sunt disponibile pentru FEADR.

(*) JO L 148, 6.6.2008, p. 1.”

Articolul 125

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 3/2008

Regulamentul (CE) nr. 3/2008 se modifică după cum urmează:

1. la articolul 2:

- la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) acțiuni de informare privind sistemul comunitar al vinurilor care cuprinde vinuri care beneficiază de denumiri de origine protejate sau de indicații geografice protejate, vinuri care beneficiază de indicații privind soiurile de struguri de vinificație utilizate și băuturile alcoolice care beneficiază de indicații geografice protejate;”;

- alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe piața internă, acțiunile menționate la articolul 1 alineatul (1) pot include acțiuni de informare privind modelele de comportament responsabil în ceea ce privește consumul de băuturi alcoolice și afecțiunile legate de consumul necontrolat de băuturi alcoolice.

Pe piața internă, acțiunile eligibile pot lua, de asemenea, forma participării la evenimente, târguri și expoziții de importanță națională sau europeană, în special prin intermediul standurilor destinate valorizării imaginii produselor comunitare.”;

2. la articolul 3 alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

- „(e) oportunitatea de a oferi informații privind sistemul comunitar al vinurilor care cuprinde vinuri care beneficiază de denumiri de origine protejate sau de indicații geografice protejate, vinuri care beneficiază de indicații privind soiurile de struguri de vinificație utilizate și băuturile alcoolice care beneficiază de indicații geografice protejate și necesitatea de a informa cu privire la modelele de comportament responsabil în ceea ce privește consumul de băuturi alcoolice și afecțiunile legate de consumul necontrolat de băuturi alcoolice.”;

3. la articolul 13 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Procentajul la care face referire primul paragraf este de 60 % pentru acțiunile de informare desfășurate în Comunitate cu privire la modelele de comportament responsabil în ceea ce privește consumul de băuturi alcoolice și afecțiunile legate de consumul necontrolat de băuturi alcoolice.”

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 126

Dispoziții care facilitează tranziția

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 alineatul (1), se pot adopta măsuri pentru:

- (a) facilitarea tranziției de la măsurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 la cele stabilite de prezentul regulament;
- (b) dacă este necesar, pentru rezolvarea problemelor practice specifice. Cu condiția să fie justificate corespunzător, aceste măsuri pot deroga de la anumite dispoziții din prezentul regulament.

Articolul 127

Aplicabilitatea normelor privind ajutoarele de stat

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), articolele 87, 88 și 89 din tratat se aplică producției și comerțului cu produsele cărora li se aplică prezentul regulament.

(2) Articolele 87, 88 și 89 din tratat nu se aplică:

- (a) sprijinului prevăzut la articolul 3 din prezentul regulament, inclusiv sprijinul finanțat în conformitate cu articolul 18 alineatul (5);
- (b) ajutoarelor naționale complementare prevăzute la articolul 106;
- (c) ajutoarelor naționale prevăzute la articolul 119.

Articolul 128

Abrogări, continuarea aplicabilității pe perioada de tranziție și trimiteri

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), Regulamentul (CEE) nr. 2392/86 al Consiliului și Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 se abrogă.

(2) Regulamentul (CE) nr. 2392/86 și capitolele I și II din titlul V, titlul VI, articolele 24 și 80 și dispozițiile corespunzătoare în special din anexele relevante la Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 continuă să se aplice până când capitolele corespunzătoare din prezentul regulament încep să se aplice în conformitate cu articolul 129 alineatul (2) litera (e).

(3) Următoarele măsuri stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 continuă să se aplice în măsura în care au fost începute sau întreprinse înainte de 1 august 2008 și sunt măsuri eligibile în temeiul respectivului regulament:

- (a) măsurile prevăzute la titlul II capitolele II și III (prime de abandon, restructurare și reconversie). Cu toate acestea, nu se va plăti niciun ajutor după 15 octombrie 2008, în temeiul titlului II capitolul III;
- (b) măsurile prevăzute la titlul III (mecanisme de piață);
- (c) măsurile prevăzute la titlul VII articolul 63 (restituire la export).
- (4) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 1493/1999, care a fost abrogat, sunt interpretate, atunci când este cazul, drept trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 129

Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 29 aprilie 2008.

(2) Se aplică de la 1 august 2008, cu următoarele excepții:

- (a) articolele 5-8 se aplică de la 30 iunie 2008;
 - (b) articolul 122 se aplică de la 1 ianuarie 2008;
 - (c) articolul 123 se aplică de la 1 ianuarie 2009;
 - (d) titlul V capitolul III se aplică de la 30 iunie 2008;
 - (e) titlul III capitolele II, III, IV, V și VI, articolele 108, 111 și 112, precum și dispozițiile corespunzătoare în special din anexele relevante se aplică de la 1 august 2009, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare prevăzute de regulamentul care urmează să fie adoptat în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1).
- (3) Titlul V capitolul II se aplică până la 31 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

D. RUPEL

ANEXA I

DEFINIȚII

Generalități

1. „An vinicol” înseamnă anul de producție pentru produsele cărora li se aplică prezentul regulament. Începe la 1 august în fiecare an și se încheie la 31 iulie anul următor.

Termeni legați de vița-de-vie

2. „Defrișare” înseamnă eliminarea completă a butucilor de viță aflați pe un teren plantat cu viță-de-vie.
3. „Plantare” înseamnă fixarea definitivă a răsadurilor de viță-de-vie sau a unor porțiuni de răsaduri de viță-de-vie, altoite sau nu, în vederea producerii de struguri sau a unei culturi de viță-mamă pentru altoi.
4. „Supraaltoire” înseamnă altoirea unei vițe-de-vie care a mai făcut obiectul unei altoiri.

Termeni legați de produse

5. „Struguri proaspeți” înseamnă fructul viței-de-vie utilizat în vinificație, bine copt sau chiar ușor stafidit, care poate fi zdrobit sau presat prin mijloace obișnuite în vinificație și care poate produce spontan o fermentație alcoolică.
6. „Must de struguri proaspăt, cu fermentația oprită prin adaosul de alcool” înseamnă un produs care:
 - (a) are o tărie alcoolică dobândită de minimum 12 % vol. și de maximum 15 % vol.;
 - (b) se obține prin adaos la un must de struguri nefermentat, care are o tărie alcoolică naturală de cel puțin 8,5 % vol. și care provine exclusiv din soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 24 alineatul (1):
 - (i) fie de alcool neutru de origine vinicolă, inclusiv alcool obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 96 % vol.;
 - (ii) fie a unui produs nerectificat provenit din distilarea vinului și având o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 52 % vol. și cel mult 80 % vol.
7. „Suc de struguri” înseamnă produsul lichid nefermentat, dar fermentabil, care:
 - (a) se obține prin tratare corespunzătoare, datorită căreia devine potrivit pentru consum ca atare;
 - (b) se obține din struguri proaspeți sau din must de struguri sau prin reconstituire. Atunci când se obține prin reconstituire, se reconstituie din must de struguri concentrat sau din suc de struguri concentrat.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită pentru suc de struguri de cel mult 1 % vol.

8. „Suc de struguri concentrat” înseamnă suc de struguri necaramelizat obținut prin deshidratarea parțială a sucului de struguri realizată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât indicele refractometric, determinat la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode care se va stabili, să nu fie mai mic de 50,9 %.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită pentru suc de struguri concentrat de cel mult 1 % vol.

9. „Drojdie de vin” înseamnă:
 - (a) reziduul care se depune în recipientele care conțin vin, după fermentare, în timpul stocării sau după tratarea autorizată;
 - (b) reziduul obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (a);

- (c) reziduul care se depune în recipientele care conțin must de struguri în timpul stocării sau după tratarea autorizată;
 - (d) reziduul obținut din filtrarea sau centrifugarea produsului menționat la litera (c).
10. „Tescovină de struguri” înseamnă reziduul din tescuirea strugurilor proaspeți, fermentat sau nu.
11. „Pichet” înseamnă un produs obținut:
- (a) prin fermentarea tescovinei de struguri proaspete macerate în apă;
 - (b) prin epuizarea cu apă a tescovinei fermentate.
12. „Vin alcoolizat” înseamnă un produs care:
- (a) are o tărie alcoolică dobândită de minimum 18 % vol. și de maximum 24 % vol.;
 - (b) se obține exclusiv prin adaosul unui produs nerezificat, provenind din distilarea vinului și având o tărie alcoolică dobândită de maximum 86 % vol., la un vin care nu conține zahăr rezidual;
 - (c) are o aciditate volatilă maximă de 1,5 grame pe litru, exprimată în acid acetic.
13. „Producție de vin” înseamnă:
- (a) mustul de struguri;
 - (b) vinul;
 - (c) amestecul de musturi de struguri și/sau de vinuri cu diferite caracteristici,
- destinate obținerii unui anumit tip de vin spumant.

Tăria alcoolică

14. „Tărie alcoolică dobândită în volume” înseamnă numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20 °C cuprinse în 100 de volume din produsul respectiv la această temperatură.
15. „Tărie alcoolică potențială în volume” înseamnă numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20 °C ce pot fi produse prin fermentarea totală a zaharurilor cuprinse în 100 de volume din produsul respectiv la această temperatură.
16. „Tărie alcoolică totală în volume” înseamnă suma tăriilor alcoolice potențiale și dobândite.
17. „Tărie alcoolică naturală în volume” înseamnă tăria alcoolică totală în volume a unui produs înainte de orice îmbogățire.
18. „Tărie alcoolică dobândită în masă” înseamnă numărul de kilograme de alcool pur conținute în 100 kilograme de produs.
19. „Tărie alcoolică potențială în masă” înseamnă numărul de kilograme de alcool pur care pot fi produse prin fermentarea totală a zaharurilor cuprinse în 100 kilograme de produs.
20. „Tărie alcoolică totală în masă” înseamnă suma tăriilor alcoolice dobândite și potențiale în masă.

ANEXA II

BUGETUL PENTRU PROGRAMELE DE SPRIJIN

[menționat la articolul 8 alineatul (1)]

în mii de EUR

Exercițiul bugetar	2009	2010	2011	2012	2013	Începând cu 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Plafoanele naționale din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 pentru Italia corespunzătoare anilor 2008, 2009 și 2010 se reduc cu 20 milioane EUR, iar sumele respective au fost incluse în sumele din bugetul pentru Italia pentru anii 2009, 2010 și 2011, astfel cum sunt stabilite în prezentul tabel.

ANEXA III

BUGETUL ALOCAT DEZVOLTĂRII RURALE

[menționat la articolul 23 alineatul (3)]

în mii de EUR

Exercițiul bugetar	2009	2010	Începând cu 2011
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

ANEXA IV

CATEGORII DE PRODUSE VITICOLE

1. **Vinul**

Vinul este produsul obținut exclusiv prin fermentarea alcoolică, totală sau parțială, a strugurilor proaspeți, presăși sau nu, sau a mustului de struguri.

Vinul:

- (a) are, după tratamentele eventuale menționate în anexa V punctul B, o tărie alcoolică dobândită de minimum 8,5 % vol., cu condiția ca vinul să provină exclusiv din struguri recoltați în zonele viticole A și B menționate în anexa IX, și de minimum 9 % vol. în alte zone viticole;
- (b) are, prin derogare de la tăria alcoolică dobândită minimă aplicabilă în alte cazuri, atunci când are o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată, după tratamentele eventuale menționate în anexa V punctul B, o tărie alcoolică dobândită de minimum 4,5 % vol.;
- (c) are o tărie alcoolică totală de minimum 15 % vol. Prin derogare:
 - limita maximă a tăriei alcoolice totale poate ajunge până la 20 % vol. pentru vinurile produse pe anumite suprafețe viticole din Comunitate, care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2) și care au fost obținute fără nicio îmbogățire;
 - limita maximă a tăriei alcoolice totale poate depăși 15 % vol. pentru vinurile cu denumire de origine protejată care au fost obținute fără îmbogățire;
- (d) are, sub rezerva unor derogări care ar putea fi adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), un conținut total de aciditate, exprimat în acid tartric, de cel puțin 3,5 grame pe litru sau 46,6 miliechivalenți pe litru.

„Retsina” este vinul produs doar pe teritoriul geografic al Greciei din mustul de struguri tratat cu rășină de pin din Alep. Utilizarea rășinii de pin din Alep nu este permisă decât pentru obținerea vinului „retsina” în condițiile stabilite prin dispozițiile de drept intern în vigoare în Grecia.

Prin derogare de la dispozițiile de la litera (b), „Tokaji eszencia” și „Tokajská eszencia” sunt considerate vinuri.

2. **Vin nou aflat încă în fermentație**

Vinul nou aflat încă în fermentație este produsul a cărui fermentație alcoolică nu s-a încheiat și care nu este încă separat de drojdie.

3. **Vinul licoros**

Vinul licoros este un produs:

- (a) care are o tărie alcoolică dobândită de minimum 15 % vol. și de maximum 22 % vol.;
- (b) cu o tărie alcoolică totală de minimum 17,5 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumiri de origine sau indicații geografice care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2);
- (c) care se obține din:
 - must de struguri parțial fermentat;
 - vin;
 - amestecul produselor menționate anterior;
 - must de struguri sau un amestec al acestuia cu vin, în cazul vinurilor licoroase cu denumire de origine sau indicație geografică protejate care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2);

- (d) cu o tărie alcoolică naturală inițială de minimum 12 % vol., cu excepția anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine sau indicație geografică protejate care figurează pe o listă ce urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2);
- (e) la care s-au adăugat:
- (i) individual sau în amestec:
- alcool neutru de origine viticolă, inclusiv alcoolul obținut prin distilarea strugurilor stafidiți, având o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 96 % vol.;
 - distilat de vin sau struguri stafidiți, având o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 52 % vol. și cel mult 86 % vol.;
- (ii) împreună cu unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:
- must de struguri concentrat;
 - un amestec al unuia dintre produsele prevăzute la litera (e) punctul (i) cu un must de struguri prevăzut la litera (c) prima și a patra liniuță;
- (f) la care, prin derogare de la litera (e), s-au adăugat, în cazul anumitor vinuri licoroase cu denumire de origine sau indicație geografică protejate care apar pe lista ce va fi întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2):
- (i) oricare dintre produsele enumerate la litera (e) punctul (i), individual sau în amestec; sau
- (ii) unul sau mai multe dintre produsele următoare:
- alcool de vin sau de struguri stafidiți, cu o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 95 % vol. și de cel mult 96 % vol.;
 - rachiu de vin sau de tescovină de struguri, cu o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 86 % vol.;
 - rachiu de struguri stafidiți, cu o tărie alcoolică dobândită de cel puțin 52 % vol. și de cel mult 94,5 % vol.;
- (iii) și unul sau mai multe dintre produsele următoare, dacă este cazul:
- must de struguri parțial fermentat obținut din struguri stafidiți;
 - must de struguri concentrat obținut prin acțiunea focului direct, care corespunde, cu excepția acestei operațiuni, definiției de must de struguri concentrat;
 - must de struguri concentrat;
 - un amestec al unuia dintre produsele enumerate la litera (f) punctul (ii) cu un must de struguri menționat la litera (c) prima și a patra liniuță.

4. Vinul spumant

Vinul spumant este un produs:

- (a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:
- din struguri proaspeți;
 - din must de struguri;
 - din vin;
- (b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;

- (c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție;
- (d) pentru care tăria alcoolică totală a producției de vin destinate elaborării acestora nu trebuie să fie mai mică de 8,5 % vol.

5. Vinuri spumante de calitate

Vinul spumant de calitate este un produs:

- (a) obținut prin fermentație alcoolică primară sau secundară:
 - din struguri proaspeți;
 - din must de struguri;
 - din vin;
- (b) care, la deschiderea recipientului, degajă dioxid de carbon provenit exclusiv din fermentație;
- (c) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3,5 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție.
- (d) pentru care tăria alcoolică totală a producției de vin destinate elaborării acestora nu trebuie să fie mai mică de 9 % vol.

6. Vinuri spumante de calitate de tip aromat

Vinurile spumante de calitate de tip aromat sunt vinurile spumante de calitate:

- (a) care sunt obținute numai prin utilizarea exclusivă, la alcătuirea *producției de vin*, a mustului de struguri sau a mustului de struguri parțial fermentat, care provin din anumite soiuri de struguri de vinificație menționate pe o listă care urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2). Vinurile spumante de calitate de tip aromat produse în mod tradițional prin utilizarea vinurilor la alcătuirea *producției de vin* sunt stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2);
- (b) care, conservat la o temperatură de 20 °C în recipiente închise, prezintă o suprapresiune de minimum 3 bari, datorită dioxidului de carbon în soluție;
- (c) a cărui tărie alcoolică dobândită nu poate fi mai mică de 6 % vol.;
- (d) a cărui tărie alcoolică totală nu poate fi mai mică de 10 % vol.

Normele specifice vizând alte caracteristici suplimentare sau condiții de producție și de circulație se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).

7. Vinul spumos

Vinul spumos este un produs care:

- (a) se obține din vin fără denumire de origine sau indicație geografică protejate;
- (b) degajă, la deschiderea recipientului, dioxid de carbon provenind total sau parțial dintr-un adaos al acestui gaz;
- (c) prezintă, atunci când este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune de minimum 3 bari datorată dioxidului de carbon în soluție.

8. Vinul petiant

Vinul petiant este un produs care:

- (a) se obține din vin, cu condiția ca acesta să aibă o tărie alcoolică totală de minimum 9 % vol.;
- (b) are o tărie alcoolică dobândită de minimum 7 % vol.;
- (c) prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune datorată dioxidului de carbon endogen în soluție de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari;
- (d) este prezentat în recipiente de 60 de litri sau mai mici.

9. Vinul perlant

Vinul perlant este un produs care:

- (a) se obține din vin;
- (b) are o tărie alcoolică dobândită de minimum 7 % vol. și o tărie alcoolică totală de minimum 9 % vol.;
- (c) prezintă, dacă este conservat la 20 °C în recipiente închise, o suprapresiune, datorată dioxidului de carbon în soluție total sau parțial adăugat, de minimum 1 bar și maximum 2,5 bari;
- (d) este prezentat în recipiente de 60 litri sau mai mici.

10. Mustul de struguri

Mustul de struguri este produsul lichid obținut în mod natural sau prin procedee fizice din struguri proaspeți. Este permisă o tărie alcoolică dobândită a mustului de struguri de maximum 1 % vol.

11. Must de struguri parțial fermentat

Mustul de struguri parțial fermentat este produsul obținut din fermentarea unui must de struguri cu o tărie alcoolică dobândită mai mare de 1 % vol. și mai mică decât trei cincimi din tăria sa alcoolică totală în volume.

12. Mustul de struguri parțial fermentat trebuie extras din struguri deshidratați

Mustul de struguri parțial fermentat extras din struguri deshidratați este produsul obținut prin fermentarea parțială a mustului de struguri obținut din struguri deshidratați, al cărui conținut total de zahăr înainte de fermentare este de cel puțin 272 grame la litru și a cărui tărie alcoolică naturală și dobândită nu este mai mică de 8 % vol. Cu toate acestea, anumite vinuri care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2) și care îndeplinesc aceste cerințe nu sunt considerate drept must de struguri parțial fermentat extras din struguri deshidratați.

13. Mustul de struguri concentrat

Mustul de struguri concentrat este must de struguri necaramelizat care se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzire pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 31 să nu fie mai mică de 50,9 %.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită a mustului de struguri concentrat de cel mult 1 % vol.

14. Mustul de struguri concentrat rectificat

Mustul de struguri concentrat rectificat este produsul lichid necaramelizat care:

- (a) se obține prin deshidratarea parțială a mustului de struguri efectuată prin orice altă metodă autorizată în afară de încălzirea pe foc direct, astfel încât valoarea indicată la temperatura de 20 °C de refractometrul utilizat conform unei metode ce se va stabili în conformitate cu articolul 31 să nu fie mai mică de 61,7 %;
- (b) a fost supus unor tratamente autorizate de dezacidificare și de eliminare a altor componente în afară de zahăr;
- (c) are următoarele caracteristici:
 - un pH de maximum 5, determinat la 25 °Brix;
 - o densitate optică, la 425 nm, de maximum 0,100 la o grosime a stratului de lichid de 1 cm, la 25 °Brix;
 - un conținut de zaharoză nedetectabil printr-o metodă de analiză care se va stabili;
 - un indice Folin-Ciocalteu de maximum 6,00, determinat la 25 °Brix;
 - aciditate de titrare de cel mult 15 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;
 - un conținut în dioxid de sulf de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;
 - un conținut total de cationi de cel mult 8 miliechivalenți pe kilogram de zaharuri totale;
 - conductivitate care nu depășește 120 micro-Siemens pe centimetru, la 25 °Brix și la 20 °C;
 - un conținut de hidroximetilfurfural de maximum 25 mg pe kilogramul de zaharuri totale;
 - prezența mezoinozitolului.

Este permisă o tărie alcoolică dobândită pentru mustul de struguri concentrat rectificat de cel mult 1 % vol.

15. Vin din struguri deshidratați

Vinul din struguri deshidratați este un produs care:

- (a) este obținut fără îmbogățire din strugurii lăsați la soare sau la umbră în vederea unei deshidratări parțiale;
- (b) are o tărie alcoolică totală de minimum 16 % vol. și o tărie alcoolică dobândită de minimum 9 % vol.;
- (c) are o tărie alcoolică totală de minimum 16 % vol. (sau 272 grame zahăr/litru).

16. Vinul de struguri copti în exces

Vinul din struguri copti în exces este produsul care:

- (a) este obținut fără îmbogățire;
- (b) are o tărie alcoolică naturală în volume de minimum 15 % vol.;
- (c) are o tărie alcoolică totală de minimum 15 % vol. și o tărie alcoolică dobândită de minimum 12 % vol.

Statele membre pot prevedea o perioadă de învechire pentru acest produs.

17. Oțetul de vin

Oțetul de vin este oțetul care:

- (a) se obține exclusiv prin fermentarea acetică a vinului;
 - (b) are o aciditate totală de cel puțin 60 grame pe litru, exprimată în acid acetic.
-

ANEXA V

ÎMBOGĂȚIREA, ACIDIFICAREA ȘI DEZACIDIFICAREA DIN ANUMITE ZONE VITICOLE**A. Limite de îmbogățire**

1. Dacă este necesar, din cauza condițiilor climatice, în anumite zone viticole din Comunitate menționate în anexa IX, statele membre respective pot autoriza mărirea tăriei alcoolice naturale în volume a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație și a vinului obținut din soiurile de struguri de vinificație care pot fi clasificate conform articolului 24 alineatul (1).
2. Creșterea tăriei alcoolice naturale în volume se realizează prin practicile oenologice menționate la litera B și nu poate depăși următoarele limite:
 - (a) 3 % vol. în zona viticolă A menționată în anexa IX;
 - (b) 2 % vol. în zona viticolă B menționată în anexa IX;
 - (c) 1,5 % vol. în zonele viticole C menționate în anexa IX.
3. În anii cu condiții climatice deosebit de nefavorabile, statele membre pot solicita creșterea limitei (limitelor) stabilite la punctul 2 cu 0,5 %. Ca răspuns la o astfel de solicitare, Comisia ar trebui să prezinte comitetului prevăzut la articolul 195 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 o propunere de măsură legislativă în cel mai scurt timp posibil. Comisia va depune eforturi să ia o decizie în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (1) din prezentul regulament în termen de patru săptămâni de la depunerea cererii.

B. Procedee de îmbogățire

1. Creșterea tăriei alcoolice naturale în volume menționate la litera A se poate realiza:
 - (a) în cazul strugurilor proaspeți, al mustului de struguri parțial fermentat sau al vinului nou aflat încă în fermentație, numai prin adaos de zaharoză, de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat;
 - (b) în cazul mustului de struguri, numai prin adaos de zaharoză, must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat sau prin concentrare parțială, inclusiv prin osmoză inversă;
 - (c) în cazul vinului, numai prin concentrare parțială la rece.
2. Procesele prevăzute la punctul 1 se exclud reciproc în cazurile în care vinul sau mustul de struguri este îmbogățit cu must de struguri concentrat sau must de struguri concentrat rectificat și se plătește un ajutor în temeiul articolului 19 din prezentul regulament.
3. Adaosul de zaharoză menționat la punctul 1 literele (a) și (b) se poate realiza numai prin îndulcire fără apă și numai în următoarele zone:
 - (a) în zona viticolă A menționată în anexa IX;
 - (b) în zona viticolă B menționată în anexa IX;
 - (c) în zona viticolă C menționată în anexa IX, cu excepția podgoriilor din Italia, Grecia, Spania, Portugalia și Cipru și a podgoriilor din departamentele franceze care se găsesc sub jurisdicția curților de apel din:
 - Aix-en-Provence;
 - Nîmes;
 - Montpellier;
 - Toulouse;
 - Agen;
 - Pau;

- Bordeaux;
- Bastia.

Cu toate acestea, îmbogățirea prin îndulcire fără apă poate fi autorizată de către autoritățile naționale, ca o excepție, în departamentele franceze menționate mai sus. Franța notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre orice autorizare de acest fel.

4. Adaosul de must de struguri concentrat sau de must de struguri concentrat rectificat nu poate mări volumul inițial de struguri proaspeți presăși, de must de struguri, de must de struguri parțial fermentat sau de vin nou aflat încă în fermentație cu mai mult de 11 % în zona viticolă A, 8 % în zona viticolă B și 6,5 % în zona viticolă C, care sunt menționate în anexa IX.
5. Concentrarea mustului de struguri sau a vinului supus procedeelelor menționate la punctul 1:
 - (a) nu poate avea ca efect reducerea volumului inițial al acestor produse cu mai mult de 20 %;
 - (b) fără a aduce atingere secțiunii A punctul 2 litera (c), nu poate spori tăria alcoolică naturală acestor produse cu mai mult de 2 % vol.
6. Tăria alcoolică totală a strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat, a vinului nou aflat încă în fermentație sau a vinului nu poate fi mărită prin procedeele menționate la punctele 1 și 5:
 - (a) cu mai mult de 11,5 % vol. în zona viticolă A menționată în anexa IX;
 - (b) cu mai mult de 12 % vol. în zona viticolă B menționată în anexa IX;
 - (c) cu mai mult de 12,5 % vol. în zonele viticole C I menționate în anexa IX;
 - (d) cu mai mult de 13 % vol. în zona viticolă C II menționată în anexa IX; și
 - (e) cu mai mult de 13,5 % vol. în zona viticolă C III menționată în anexa IX.
7. Prin derogare de la punctul 6, statele membre pot
 - (a) să mărească, în cazul vinului roșu, limita superioară a tăriei alcoolice totale a produselor menționate la punctul 6 până la 12 % vol. în zona viticolă A și până la 12,5 % vol. în zona viticolă B menționată în anexa IX;
 - (b) să mărească tăria alcoolică totală în volume a produselor menționate la punctul 6 pentru producția de vinuri cu denumire de origine până la un nivel care urmează să fie stabilit de statele membre.

C. Acidificare și dezacidificare

1. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație și vinul pot face obiectul:
 - (a) unei dezacidificări în zonele viticole A, B și C I menționate în anexa IX;
 - (b) unei acidificări și al unei dezacidificări în zonele viticole C I, C II și C III (a) menționate în anexa IX, fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 7; sau
 - (c) unei acidificări în zona viticolă C III (b) menționată în anexa IX.
2. Acidificarea produselor, altele decât vinul, menționate la punctul 1, se poate face doar până la limita maximă de 1,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 20 miliechivalenți pe litru.
3. Acidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 2,50 g/l, exprimată în acid tartric, sau 33,3 miliechivalenți pe litru.
4. Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1 g/l, exprimată în acid tartric, sau 13,3 miliechivalenți pe litru.
5. Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidificări parțiale.

6. Fără a aduce atingere dispozițiilor punctului 1, în anii cu condiții climatice excepționale, statele membre pot autoriza acidificarea produselor menționate la punctul 1 din zonele viticole A și B menționate în anexa IX, în condițiile menționate la punctele 2 și 3.
7. Acidificarea și îmbogățirea, în afara cazurilor de derogare care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 113 alineatul (2), precum și acidificarea și dezacidificarea aceluiași produs se exclud reciproc.

D. Proceduri

1. Niciuna dintre procedurile menționate la literele B și C, cu excepția acidificării și a dezacidificării vinurilor, nu este autorizată decât dacă se efectuează, în condiții care se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), în timpul transformării strugurilor proaspeți, a mustului de struguri, a mustului de struguri parțial fermentat sau a vinului nou aflat încă în fermentare în vin sau în orice altă băutură destinată consumului uman direct și menționată la articolul 1 alineatul (1), cu excepția vinului spumant sau a vinului spumos din zona viticolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.
2. Concentrarea vinurilor trebuie să aibă loc în zona viticolă în care au fost recoltați strugurii proaspeți utilizați.
3. Acidificarea și dezacidificarea vinurilor nu pot avea loc decât în întreprinderea de vinificare și în zona viticolă în care au fost recoltați strugurii utilizați pentru fabricarea vinului respectiv.
4. Fiecare procedură menționată la punctele 1, 2 și 3 trebuie declarată autorităților competente. Aceeași dispoziție se aplică pentru cantitățile de must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat sau zaharoză deținute, pentru practicarea profesiei, de persoanele fizice sau juridice sau de grupuri de persoane, în special de către producători, îmbuteliatori, prelucrători, precum și de comercianții care se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), în același timp și în același loc ca și strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat sau vinul în vrac. Cu toate acestea, declararea acestor cantități poate fi înlocuită prin înscrierea lor într-un registru de intrări și de utilizare.
5. Fiecare dintre procedurile menționate la literele B și C trebuie înscrisă în documentul însoțitor menționat la articolul 112, în baza căruia circulă produsele astfel tratate.
6. Aceste proceduri nu pot fi efectuate, sub rezerva derogărilor motivate de condiții climatice excepționale:
 - (a) după 1 ianuarie în zona viticolă C menționată în anexa IX;
 - (b) după 16 martie în zonele viticole A și B menționate în anexa IX șiacestea se efectuează numai pentru produsele provenite din recolta de struguri imediat precedentă acestor date.
7. Fără a aduce atingere punctului 6, concentrarea prin răcire, acidificarea și dezacidificarea vinurilor se poate face pe tot parcursul anului.

ANEXA VI

RESTRICȚII

A. Generalități

1. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de apă, exceptând cazurile în care acest lucru este cerut de o necesitate tehnică specifică.
2. Toate practicile oenologice autorizate exclud adaosul de alcool, cu excepția practicilor care vizează obținerea mustului din struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaos de alcool, a vinului licoros, a vinului spumant, a vinului alcoolizat și a vinului petiant.
3. Vinul alcoolizat nu poate fi utilizat decât pentru distilare.

B. Strugurii proaspeți, mustul de struguri și sucul de struguri

1. Mustul de struguri proaspăt oprit din fermentare prin adaosul de alcool poate fi folosit numai în timpul etapei de preparare a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29. Această procedură nu aduce atingere niciunei dispoziții mai stricte pe care o pot aplica statele membre în cazul preparării pe teritoriul lor a produselor care nu intră sub incidența codurilor NC 2204 10, 2204 21 și 2204 29.
2. Sucul de struguri și sucul de struguri concentrat nu pot fi folosite în scopul vinificării și nici nu se pot adăuga în vin. Se interzice fermentarea alcoolică a acestor produse pe teritoriul Comunității.
3. Dispozițiile de la punctele 1 și 2 nu se aplică produselor destinate fabricării în Regatul Unit, Irlanda și Polonia a produselor care intră sub incidența codului NC 2206 00, pentru care utilizarea unei denumiri compuse care include denumirea de vânzare „vin” poate fi admisă de către statele membre.
4. Mustul de struguri parțial fermentat, obținut din struguri stafidiți, nu poate fi pus în circulație decât pentru fabricarea vinurilor licoroase, exclusiv în zonele viticole în care această întrebuintă era tradițională la data de 1 ianuarie 1985, și pentru fabricarea vinurilor obținute din struguri suprapcoți.
5. Sub rezerva unei decizii contrare a Consiliului adoptate în temeiul obligațiilor internaționale ale Comunității, strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat, mustul de struguri concentrat rectificat, mustul de struguri cu fermentația oprită prin adaosul de alcool, sucul de struguri, sucul de struguri concentrat și vinul sau amestecurile obținute din produsele menționate anterior care provin din țări terțe nu pot fi transformate în produsele menționate în anexa IV sau adăugate în astfel de produse pe teritoriul Comunității.

C. Amestecul de vinuri

În lipsa unei decizii contrare a Consiliului adoptată în temeiul obligațiilor internaționale ale Comunității, sunt interzise cupajul unui vin originar dintr-o țară terță cu un vin din cadrul Comunității și cupajarea între vinuri originare din țările terțe pe teritoriul Comunității.

D. Subproduse viticole

1. Se interzice suprapresarea strugurilor. În funcție de condițiile locale și tehnice, statele membre stabilesc cantitatea minimă de alcool conținută de tescovină și drojdie după tescuirea strugurilor.

Cantitatea de alcool conținută de aceste subproduse este stabilită de statele membre la un nivel minim de 5 % în raport cu volumul de alcool conținut în vinul produs.

2. Cu excepția alcoolului, a rachiului și a pichetului, nu se poate fabrica vin sau altă băutură destinată consumului uman direct din drojdie de vin sau din tescovină de struguri. Turnarea vinului peste drojdie, tescovină de struguri sau pulpă de struguri aszú presați este permisă în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2), atunci când această practică este utilizată în mod tradițional pentru producerea vinurilor „Tokaji fordítás” și „Tokaji máslás” în Ungaria și „Tokajský fordítás” și „Tokajský máslás” în Slovacia.
3. Sunt interzise tescuirea drojdiei de vin și refermentarea tescovinei de struguri în alte scopuri decât pentru distilare sau producerea pichetului. Filtrarea și centrifugarea drojdiei de vin nu se consideră tescuire atunci când calitatea produselor obținute este autentică și comercială.

4. În cazul în care fabricarea sa este autorizată de către statul membru respectiv, pichetul nu poate fi utilizat decât pentru distilare sau consum în gospodăriile viticultorilor.
 5. Fără a aduce atingere posibilității statelor membre de a solicita eliminarea subproduselor prin distilare, orice persoană fizică sau juridică sau grupuri de persoane care dețin subproduse trebuie să le elimine sub rezerva condițiilor care urmează să fie stabilite în conformitate cu procedura menționată la articolul 113 alineatul (2).
-

ANEXA VII

BUGETUL REZERVAT SCHEMEI DE DEFRIȘARE

Bugetul rezervat schemei de defrișare menționat la articolul 102 alineatul (3) este:

- (a) pentru anul vinicol 2008-2009 (exercițiul bugetar 2009): 464 milioane EUR;
 - (b) pentru anul vinicol 2009-2010 (exercițiul bugetar 2010): 334 milioane EUR;
 - (c) pentru anul vinicol 2010-2011 (exercițiul bugetar 2011): 276 milioane EUR.
-

ANEXA VIII

Suprafețe pe care statele membre le pot declara neeligibile pentru schema de defrișare**[menționate la articolul 104 alineatele (1), (2) și (5)]**

în ha

Statul membru	Suprafața totală cultivată cu viță-de-vie	Suprafețele menționate la articolul 104 alineatul (5)
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

ANEXA IX

ZONE VITICOLE

(menționate în anexele IV și V)

Zonele viticole sunt următoarele:

1. Zona viticolă A cuprinde:
 - (a) în Germania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie, altele decât cele cuprinse în zona viticolă B;
 - (b) în Luxemburg: regiunea vitivinicolă din Luxemburg;
 - (c) în Belgia, Danemarca, Irlanda, Țările de Jos, Polonia, Suedia și Regatul Unit: zonele viticole din aceste țări;
 - (d) în Republica Cehă: regiunea vitivinicolă Čechy.
2. Zona viticolă B cuprinde:
 - (a) în Germania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea determinată Baden;
 - (b) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din departamentele care nu sunt menționate în prezenta anexă, precum și din următoarele departamente:
 - în Alsacia: Bas-Rhin, Haut-Rhin;
 - în Lorena: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;
 - în Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;
 - în Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;
 - în Savoia: Savoie, Haute-Savoie, Isère (comuna Chapareillan);
 - în Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, precum și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din arondismentul Cosne-sur-Loire din departamentul Nièvre;
 - (c) în Austria, zona viticolă austriacă;
 - (d) în Republica Cehă, regiunea vitivinicolă Morava și suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt menționate la alineatul (1) litera (d);
 - (e) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť și suprafețele viticole care nu sunt menționate la punctul 3 litera (f);
 - (f) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni:
 - în regiunea Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje;
 - în regiunea Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska, Bela krajina și suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 4 litera (d);
 - (g) în România, în zona Podișul Transilvaniei.
3. Zona viticolă C I cuprinde:
 - (a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:
 - din următoarele departamente: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (cu excepția comunei Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (cu excepția arondismentului Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

- din arondismentele Valence și Die din departamentul Drôme (cu excepția cantoanelor Dieulefit, Loriol, Marsanne și Montélimar);
 - din arondismentul Tournon, cantoanele Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge și Voulte-sur-Rhône din departamentul Ardèche;
- (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunea Valle d'Aosta, precum și din provinciile Sondrio, Bolzano, Trento și Belluno;
- (c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din provinciile A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa și Vizcaya;
- (d) în Portugalia, suprafețele plantate cu viță-de-vie din acea parte a regiunii Norte care corespunde zonei viticole determinate „Vinho Verde”, precum și din „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (cu excepția „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”), care fac parte din „Região vitícola de Extremadura”;
- (e) în Ungaria, toate suprafețele cultivate cu viță-de-vie;
- (f) în Slovacia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din Tokajská vinohradnícka oblast;
- (g) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 2 litera (g) sau la punctul 4 litera (f).
4. Zona viticolă C II cuprinde:
- (a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:
 - din următoarele departamente: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (cu excepția cantoanelor Olette și Arles-sur-Tech), Vaucluse;
 - din partea departamentului Var care este delimitată la sud prin limita nordică a comunelor Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;
 - din arondismentul Nyons și din cantoanele Dieulefit, Loriol, Marsanne și Montélimar din departamentul Drôme;
 - din unitățile administrative din departamentul Ardèche care nu au fost incluse la punctul 3 litera (a);
 - (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia cu excepția provinciei Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto, cu excepția provinciei Belluno, inclusiv insulele care aparțin acestor regiuni, de exemplu Elba și celelalte insule din arhipelagul toscan, insulele Ponziane, Capri și Ischia;
 - (c) în Spania, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele provincii:
 - Lugo, Orense, Pontevedra;
 - Ávila (cu excepția comunelor care țin de „comarca” viticolă desemnată Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;
 - La Rioja;
 - Álava;
 - Navarra;
 - Huesca;

- Barcelona, Girona, Lleida;
 - din partea provinciei Zaragoza, situată la nord de râul Ebro;
 - din comunele din provincia Tarragona incluse în denumirea de origine Penedés;
 - din partea provinciei Tarragona care corespunde cu „comarca” viticolă desemnată Conca de Barberá;
- (d) în Slovenia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Brda sau Goriška Brda, Vipavska dolina sau Vipava, Kras și Slovenska Istra;
- (e) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Raion (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- (f) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului și Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasalele Dunării, regiunea vitivinicolă sudică, inclusiv zonele nisipoase și alte regiuni favorabile.
5. Zona viticolă C III (a) cuprinde:
- (a) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi, precum și insula Thira (Santorini);
 - (b) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini de peste 600 metri;
 - (c) în Bulgaria, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 4 litera (e).
6. Zona viticolă C III (b) cuprinde:
- (a) în Franța, suprafețele cultivate cu viță-de-vie:
 - din departamentele din Corsica;
 - din acea parte a departamentului Var situată între mare și o linie delimitată prin comunele (de asemenea incluse): Èvenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour și Sainte-Maxime;
 - din cantoanele Olette și Arles-sur-Tech din departamentul Pyrénées-Orientales;
 - (b) în Italia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia și Sicilia, inclusiv insulele aparținând acestor regiuni, de exemplu Pantelleria și Eolie, insulele Egadi și Pelagie;
 - (c) în Grecia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 5 litera (a);
 - (d) în Spania: suprafețele cultivate cu viță-de-vie care nu sunt incluse la punctul 3 litera (c) sau la punctul 4 litera (c);
 - (e) în Portugalia, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din regiunile care nu sunt incluse la punctul 3 litera (d);
 - (f) în Cipru, suprafețele cultivate cu viță-de-vie situate la altitudini care nu depășesc 600 metri;
 - (g) în Malta, suprafețele cultivate cu viță-de-vie.
7. Delimitarea teritoriilor acoperite de unitățile administrative menționate în această anexă este aceea care rezultă din dispozițiile naționale în vigoare la 15 decembrie 1981, precum și, în cazul Spaniei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1986 și, în cazul Portugaliei, din dispozițiile naționale în vigoare la 1 martie 1998.
-